

na „Głos Narodu“ wynosi
w Krakowie: miesięcznie
kor. 2—. Za odnoszenie
do mieszkania dopłaca się
40 hal. miesięcznie.

Adres Redakcji i Admini-
stracji: róg ul. św. Krzyża
i Mikołajskiej 1. 7.

Telefon Nr. 190.

GŁOS NARODU

DZIENNIK POLITYCZNY, ZAŁOŻONY W ROKU 1893 PRZEZ JÓZEFA ROGOSZA.

REDAKTOR NACZELNY: Dr. ANTONI BEAUPRÉ.

na „Głos Narodu“ wynosi
na prowincji: miesięcznie
kor. 2:70. W państwie nie-
mieckim kwartalnie: 10
kron. W innych państwach
kwartalnie kron. 12—.

Numer pojedynczy zwykły
12 hal.
Numer niedzielny ilustro-
wany 16 h.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje upoważniony przedsiębiorca tego działu p. Włodzimierz Strycharski w biurze inseratowym „Głosu Narodu“ róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7. Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, — za każdy następny raz 12 halerzy. — Nadesłane po 60 halerzy, od wiersza za każdy raz. — Śluby nekrologi etc. wiersz 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski, pasaż Haussmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtie nad Menem, Berlinie, Lipsku, Wrocławiu). — M. Opelik, B. Mosse, M. Dukes, H. Schalek, w Paryżu C. Adam rue de Varenne 38.

Nr. 216

Kraków, Niedziela dnia 9 Sierpnia 1903

Rok XI.

Polityka ludzi dobrze wychowanych.

Powódz w Wiedniu i spieszny ratunek. — Pierwsza zapowiedź dla Czech. — A co dla Galicji. — „Klucz galicyjski“. — Większość Koła polskiego. — Bęben husycki.

Nasz korespondent wiedeński (Mm.) pisze:

Podczas ulewów i powodzi Święto-Jańskiej, wezbrała między innymi również i Wiedenska, owa rzeka, która u zbiegu wewnętrznej dzielnicy miasta i Landstrasse wpada do Kanału Dunajowego. Kapryśna to rzeczka. Dawniejszymi laty zarządzała czasami dużo szkód. Jeszcze podczas robót regulacyjnych w 1897 r. latem zepsuła nasypy, mury i zalała nad brzegiem stojące domy „szczęsnego miasteczka“, jak zwano stare zakątki dzielnicy Mariahilf. Z chwilą ukończenia regulacji poważne niebezpieczeństwo dla domów i ulic nadbrzeżnych wykluczała system tam koło Hütteldorfu. Nie szczędzono pieniędzy na regulację Wiedenski. Przeprowadzono ją szybko i ozdobnie z ogromnym nakładem. Nic dziwnego! Wszak tutaj wchodził w grę Wiedeń, a nie Galicja.

Mimo dużego nakładu pieniężnego nie musiało przecież wykonać owych robót regulacyjnych zbyt trwale, skoro skutkiem wezbrania wód Wiedenski, wcale niedużego, w przeszłym tygodniu pokazały się rysy w scianie łożyska kamiennego na wprost głównej komory. Wnet po owych rysach i pęknięciach ściany płyty kamienne oraz mur w owym miejscu ustąpiły naciskowi ziemi i runęły na betonowe dno rzeki, która przez ten czas wróciła do prawidłowych, skromniuteńskich rozmiarów.

I patrzcie! Zaledwie parę dni minęło od tego wypadku, a już owo miejsce zagrodzono olbrzymim parkanem, szczelnie zasłaniającym widok robót, zwiedziono płyty i bloki kamienne, setki tysięcy cegieł, wapno, piasek, cały park narzędzi murarskich, grabarskich, tudzież kamieniarskich. Zmobilizowano kilkuset robotników. Wyasygnowano ogromny kredyt. Prace pospieszne w pełnym toku. I tak energicznie, bez straty czasu, zakrzętnęła się około naprawienia ruiny ta sama biurokracja ministerjalna wiedeńska, która długich lat potrzebuje na rozpatrzenie nawet drobnej sprawy, jeżeli ta sprawa pochodzi z Galicji i dotyczy potrzeb Galicji.

Na Czechy spada także klęska żywiołowa: powódz w jednych okolicach, grady w innych, a w jeszcze innych susza. Razem wzięwszy przecież, te klęski są znacznie mniejsze, niż katastrofa, która zniszczyła Galicję. A w dodatku Czechy, zdawna oczko w głowie biurokracji austriackiej, są krajem bogatszym. Każdą klęskę łatwiej im przetrzymać, niż ludności galicyjskiej.

Tymczasem nie jeszcze nie słysząc, by rząd wyasygnował zapomóg dla mieszkańców Galicji. W Czechach inaczej. Oto dziennik inspirowany „Prager Abendblatt“ donosi, że dr Koerber na pierwsze potrzeby ludności, nawiedzonej klęskami żywiołowymi w Czechach, wyasygnował na razie 600.000 kron. Owa suma ma służyć do zakupu ziarna pod zasiew i paszy dla bydła.

Dalszych znaczniejszych zapomóg wnet rząd udzieli, jak tylko władze polityczne i autonomiczne skończą dochodzenia, gdzie, komu i jaka jest potrzebna pomoc.

Tak się dzieje w Czechach. U nas, w Galicji, jakoś głucho o zasiłkach na siew i paszę...

Czemu to się dzieje, że ludność galicyjską, jej potrzeby, jej biedę, jej życzenia, władze centralne wiedeńskie traktują obojętnie, niechętniej, niż luksusowe zachcianki Wiednia, niż potrzeby mieszkańców Czech.

Dwie są tego przyczyny. Po pierwsze, wrodzona, tradycyjna niechęć biurokracji ministerjalnej, z Niemców i zniemczonych Czechów złożonej, do Galicji i do Polaków. Ta niechęć, która od czasu osadzenia biurokratów na fotelach ministerjalnych jeszcze bardziej wzrosła, spowodowała, że cichaczem już od lat wielu i w budzie normalnym i w kredytach nadzwyczajnych na potrzeby Galicji wyznaczono pewną niską kwotę; poza jej granice nie wykracza się nigdy. Jest to tak zw. „klucz galicyjski“, którego wysokość znają jedynie samodzielni referenci ministerjalni.

Drugim powodem macoszego traktowania Galicji przez biurokrację wiedeńską jest wadliwa, tradycyjnie wadliwa taktyka Koła polskiego od lat wielu. Nie umiemy nasi posłowie żądać, jeno proszą, miękko, nieśmiało, jak gdyby to, o co proszą, było darowizną, która się nie należy krajowi. Nie przeczę, że od czasu do czasu, tu i ówdzie znajdzie się poseł energiczny. Ten niekiedy wydepce u ministra to, czego chce dla swego okręgu.

Częściej przecież i on również dostanie odkosza. Dlaczego? Bo minister z góry wie, że Koło polskie, jako całość, czy rekuze całości, czy poszczególnych posłów schowa do kieszeni. Jeden z drugim będą się sierzdzili, rozlegną się narzekania na tajem — koniecznie tajem — posiedzeniu Koła i basta. Gdyby ministrowie wiedzieli, że Koło za odmowę żądzi opozycją, zwoła sejmiki wyborcze w kraju, zasypie Izbę petycjami i depeşami, sprowadzi deputacje do Wiednia, wówczas nie śmieliby odmawiać. Każdy rząd bowiem musi dbać o poparcie stronnictw w parlamencie i o spokój umysłów obywateli w państwie. — Obywatele galicyjscy bez różnicy narodowości śpią, Koło polskie zawsze głosuje za przedłożeniami rządowymi, ministrowie więc nie potrzebują się troszczyć o Galicję, która nie sprawia im kłopotu.

Co innego Czesi, co innego Wiedeń! Posłowie wiedeńscy byli i są uprzywilejowani; posłowie czescy natomiast w razie najłżejszej odmowy ministrów, wyciągają bęben husycki i walą na alarm. Taktyka posłów czeskich celem zdobywania koncesji ekonomicznych nie jest zapewne taktyką ludzi dobrze wychowanych. — Miejsca przecież o dobre salonowe maniery, byle w kraju było więcej ludzi sytych!

Pierwszy tydzień papieski.

Świat dziennikarski całej Europy z najwyższą uwagą śledzi każdą wleś watykańską, pragnąc z drobnych wskazówek wyczuć, przepowiedzieć, po jakich torach pójdzie polityka kościelna nowego pontyfikatu.

Jak już donosiliśmy w telegramach „Głosu Narodu“, msgr. Merry del Val, jako zarządzający prowizorycznie sekretarjatem stanu, zawiadomił we środę imieniem Ojca św.: mistrza ceremonii i wielkiego jałmużnika, msgr. Constantiego, podkomorzego msgr. Bisletiego, czterech „camerieri segreti partecipanti“ msgrów Zichyego, Misciatello, Sanza de Samper i Scapinellego di Le Guigno, wielkiego masztalerza, margrab. Serlupiego i lekarza przybocznego, dra Lapponiego, że Pius X zatwierdził ich na stanowiskach dotychczasowych. Majordomus msgr. Cagiano de Azevedo zostanie również na swoim urzędzie. Msgr. Sardi mianowany został sekretarzem „brevów do panujących“ (na miejsce zmarłego msgr. Volpiniego), a msgr. Galli sekretarzem listów łacińskich (na miejsce msgr. Taroziego).

We środę wcześniej zrana udzielił Ojciec św. pierwszych posłuchań. Stawili się u niego redaktorowie organów papieskich: „Osservatore Romano“ i „Voce della verita“. Pius X wynętrzył się przed nimi z trosk swoich o rozwój

prasy katolickiej, upomniął, aby pamiętano zawsze o Boskim początku Kościoła i wszystkie swoje czyny i myśli wedle tego formowano. — „Utrzymanie miary jest najwyższą cnotą dziennikarza“ — rzekł złotousty Pius X.

Nastąpiły dalsze posłuchania, które wypełniły niemal cały drugi dzień nowego pontyfikatu. Zbieracze autografów, którzy zgromadzili się tłumnie, odprawili Ojciec św. grzecznie z niezem, tylko Ulmowi z Gorycji, który w Bergamo wydaje katolickie pismo ilustrowane „Pro familia“, i ulubieńcowi swojemu, Fornaremu, przedstawiłowi rzymskiemu weneckiej katolickiej „Difesa“, udzielił po posłuchaniu swych autografów.

Po południu we środę przyjął Ojciec św. mistrza Perosiego, księżnę Bourbon-Massimo, przewodniczącego związku dla kongresów katolickich hr. Grosollego i komisarza konklawe, komtura Puccinellego. Wszystkich uderzył dobroduszy ławy ton Ojca św., przypominający Piusa IX. Do Grosollego rzekł, kiedy ten uchylał się przed nim trzykrotnie:

— Tylko proszę bez ceremonii. Jestem dzisiaj tym samym człowiekiem, jakim byłem wczoraj — i mówiąc to, posadził go obok siebie.

Puccinellego, który, jako urzędnik Watykanu, zgodnie z ceremoniałem przyklęknął, podniósł rąco w górę, mówiąc:

— Dajże pokój! Za gruby jesteś, abyś mógł przybierać taką pozę.

Wieczorem przyjmował Ojciec św. kolegum lombardzkie. Kiedy rektor jego skończył swoją przemowę, rzekł Pius X, widocznie wyczerpany wzruszeniami:

— Módlcie się wszyscy za mnie; wziętem krzyż na siebie, który za ciężki jest na moje plecy.

Tu zatrzymał się i począł łkać.

Ci, którzy mieli szczęście rozmawiać we środę z Jego Świętobliwością, stwierdzają jednomyślnie, że Ojciec św. jest na pozór wesołym i swobodnym, dusza jego przebyła wszakże dojmujące wstrząśnienie.

Ojciec św. wyraził szczerą boleść, jaką uczuwa z tego powodu, że nie mógł uwiadomić o swoim wyborze królewskiej rodziny włoskiej. — W sprawie tak poważnej, jak stosunek Stolicy Apostolskiej do Włoch — powiedział, — nie mogą grać roli uczucia osobiste. Jako depozytariusz praw Papieństwa może tylko pragnąć, aby stosunek ten z wolna się poprawił i ułożył w sposób przyjaźniejszy, niż obecnie.

Z wielkim zainteresowaniem czekano pierwszego posłuchania, jakie Ojciec św. udzielił ciążu dyplomatycznemu. Posłuchanie to nastąpiło we środę. Poseł portugalski, jako senior, wypowiedział mowę po francusku. Ojciec św., odpowiadając po włosku, podziękował za życzenia i oświadczył, że wyrazy powitalne nie stosują się osobiście do niego, ale do tego wysokiego dostojenstwa, jakie objął postawiony na czele Kościoła. Zarazem wyraził najlepsze życzenia dla panujących, głów rządzących i narodów, dodając, że Kościół jest najsilniejszym filarem panujących, rządów i prawodawstw. Kościół pragnie widzieć siebie coraz silniejszym dla dobra całego świata.

Najważniejszym jednak momentem pierwszego tygodnia pontyfikatu, jest zamianowanie msgra Merry del Vall'a prowizorycznym sekretarzem stanu.

Msgr Merry del Vall jest Hiszpanem, potomkiem arystokratycznego rodu. Ojciec jego był dyplomata. Monsignore urodził się w Londynie w r. 1865. Ojciec jego był podówczas ambasadorem Hiszpanji w stolicy wielkobrańskiejskiej. — Msgr Merry del Vall liczy więc dopiero 37 lat życia, ale ma już za sobą wyrobioną praktykę dyplomatyczną i dużo odpowiedzialnych obowiązków kościelnych.

Święcenia kapłańskie odebrał w r. 1888, a już w r. 1887, jako diakona, powołał go Leon XIII do obowiązków swego tajnego podkomorze-

go. W r. 1892 dostał tytuł szatnego Ojca św., związany z obowiązkami i przywilejem podawania kapeluszków kardynalskich nowym purpuratom kolegium świętego. W r. 1897 otrzymuje godność prałata; w tym samym roku jedzie jako nadzwyczajny poseł apostolski do Kanady. W r. 1900 zostaje biskupem Nicei in partibus infidelium. W r. 1901 zostaje prezydentem bardzo ważnego seminarjum duchowno-dyplomatycznego dla młodzieńców szlacheckich (Accademia dei nobili ecclesiastici), wreszcie w r. 1902 kongregacja Indexu powołuje go do siebie jako Consultora. Ostatnie Interregnum przyniosło mu nowy obowiązek i nowy zaszczyt: kard. camerlengo Oreglia wkłada w jego ręce czynności sekretarza conclave. W kołach watykańskich powszechnie twierdzą, że prowizoryczny zarząd sekretariatem stanu jest tylko ostatnim szczeblem do stałej godności sekretarza stanu.

Gdyby następcą kard. Rampolli został istotnie msgr. del Val, to byłby to pierwszy wypadek, iż pontifex max. powierza ster dyplomacji watykańskiej nie Włochowi.

O ile można wywnioskować, msgr. Merry del Vall jest kandydatem Niemiec i Austrii; głównym zaś jego kontrkandydatem jest — jak to już donosiliśmy — kardynał Dominik Ferrata, dotychczasowy prefekt kongregacji obrządków.

Według zapewnień pism francuskich, kardynał Ferrata jest wielkim przyjacielem Francji i starał się bardzo o kanonizację Joanny d'Arc.

Rząd rosyjski a żydzi kiszyniewscy.

Niema chyba sprawy jaśniejszej ilustrującej łapownictwo i sposób rządzenia Rosji, jak cały przebieg katastrofy kiszyniewskiej i obecnie prowadzone śledztwo w celu wykrycia sprawców barbarzyńskich morderstw. Z początku panowała tam zupełna abnegacja wobec gotujących się wypadków, a nawet jak twierdzili naoczni świadkowie, policja zachowywała się nietylko biernie, ale nawet z pewną sympatią dla morderców. Widziano nawet popów na czele tłumów rozbójników, pastwiących się nad motłochem żydowskim.

Teraz spawa przybrała zupełnie inny obrót.

Rząd rosyjski rozpoczął śledztwo. Co za pole do łapownictwa! Śledztwo prowadzone w interesie przerażonej, służalczej z natury, a posiadającej kapitały ludności. Gratka nielada — rzadka sposobność do gwałtów nad niewinnymi i schlebiana tym, których niedawno pozwolono

bezkarnie wyrzucać oknami, ciąć masowo siekierami, nożami i widłami.

Jakoż sprawiedliwość rosyjska zabłysła w całej pełni. Śledztwo prowadzone jest „surowo“, to znaczy, że przekupieni przez żydów sędziowie, policja i żandarmi każą aresztować każdego, kogo im wskaze żyd, dostawca „wziątek“. W całym mieście krąży pogłoska, że były wice-gubernator Ustrugow dostał od żydów 10 tysięcy rubli, policmajster Bronikowski 5000 rubli dla „zwiększenia gorliwości w służbie“. Podarek ten podał Ustrugowowi przechrzta, adwokat German, żonaty z siostrą Ustrugowa.

Ustrugow razem z oddaną mu kreaturą Bronikowskim, rozpoczęli śledztwo.

Nadali oni żydom prawo wskazywania winnych i w ten sposób wzięcia zapelnili się ludźmi, do których tylko żydzi rościli sobie pretensje.

Wiele rodzin chrześcijańskich podobne ukazywania przyprawiły o ruinę. Każde życzenie żydów wypełnia się z szybkością zadziwiającą u rządu, który zachowuje się dla nich wogóle tak niezwykłe, a w chwili mordowania obecnych przyjaciół, drzemał z drwającym na ustach uśmiechem.

Policjanci, którzy w aresztowaniach i szykanowaniu chrześcijan okazują cokolwiek wstrętu, zostali wydaleny ze służby. Na ich miejsce wstąpiły kreatury żydowskie.

Prokurator Goremykin i sędzia śledczy zachowują się z wielką przyjaźnią dla żydów.

Obecnie nareszcie bezprawia te, wywołane za żydowskie pieniądze, skończyły się. Ustrugowa „przeniesiono“ na Kaukaz, a jego pomocnika Bronikowskiego, zupełnie wydalonego ze służby rządowej. Stało się to zaś dlatego, że gdy Bronikowski, w swojej zdumiewającej gorliwości w sprawie żydowskiej, chciał pozbawić urzędu i chleba starszego rewirowego Berganowa, ten odpowiedział przełożonemu swojemu policzkiem.

Na miejsce Ustrugowa mianowano gubernatorem kiszyniewskim księcia Urusowa.

Jest to człowiek w Kiszyniewie nie znany, zupełny „homo novus“. Ludność chrześcijańska spodziewa się po nim sprawiedliwości. Przedewszystkiem rozpoczął Urusow snrowe dochodzenie, dotyczące sposobu prowadzenia śledztwa przez Ustrugowa i Bronikowskiego i zakazał masowego aresztowania niewinnych chrześcijan, jedynie według wskazówek żydowskich. Kiszyniewska ludność chrześcijańska, której położenie stało się wprost rozpaczliwym, zaczyna oddychać swobodniej, spodziewa się ona, że Urusow obroni ją przed machinacjami rubli żydowskich.

Tem pełnem zaufaniem, do rosyjskiego naczelnika zdaniem, kończy się ta niezwykle ciekawa korespondencja kiszyniewska.

Żeby tylko nie było nowego rozczerzowania, bo ruble ciągną, a rosyjski urzędnik to magnes nie tylko na złoto, ale nawet na miedź... Ręce lepkie!

Prasa rosyjska o nowym Papieżu.

Jak niedawno zgonem Papieża Leona XIII, tak obecnie wyborem Jego następcy żywo zajmuje się cała prasa rosyjska i w sposób następujący charakteryzuje osobistość nowego Ojca św., Piusa X.

„Papież wybrany“ — piszą „Pet. Wied.“ — Zamilkł namiętności polityczne i skończył się okres agitacji kardynałów, którzy z pokorą pochylili głowy przed swym nowym zwierzchnikiem duchownym, tym razem istotnie przerastającym ich wszystkich świętością życia i olśniewającymi przymiotami duszy.

Patryarcha wenecki, Józef Sarto, cieszył się powszechną opinią świętego człowieka, to też przy jego wyjeździe na konklawe Wenecjanie zgromadzili mu gorącą owację. Niezliczony tłum ludu, jakby przeczuwając przyszłe wypadki, pochylał głowy ze łzami w oczach przed uwielbianym arcybiskupem, przepowiadając mu wybór. Lud nie mógł nawet przypuszczać, aby ten, kogo ubóstwiał za życia, miał nie być wybranym. Proste czucie ludu nie wdawało się we wnioski polityczne, w wewnętrzne i zewnętrzne wpływy, i widziało tylko świętego sługę Chrystusowego, skromnego, bogobojnego, dążącego ku niebu każdym czynem, patrzącego w niebo każdym spojrzeniem.

„Vox populi — vox Dei“: nadzieje Wenecjan spełniły się, a nam, stojącym zdala poza interesami obcej religii, pozostaje tylko cieszyć się, iż tym razem duch zatryumfował nad czczem rachubami.

„Now. Wremia“ nazywa Piusa X Papieżem „umiarkowanym“, przypisuje mu wielką przewagę wśród duchowieństwa, rozległą wiedzę w zakresie prawa kanonicznego i międzynarodowego, wybitne zdolności administracyjne, dobroć, pobożność i opinię nieskazitelną. Jego wybór zapowiada, być może, ostateczne pogodzenie się Watykanu z Kwirynałem, a miłujący pokój charakter Piusa X daje rękojmię spokojnej i równej polityki Watykanu.

„Nowosti“ piszą: „Kardynał Sarto był uważany za przeciwnika Rampolli, czy atoli wybór jego jest zwycięstwem wpływów niemieckich, na razie przesądzać niepodobna. Nowy Papież nie ma wyrażonej fiziojnomji politycznej. Być może, iż będzie Papieżem neutralnym, co obecnie więcej, niż kiedykolwiek, leży w interesach Kościoła katolickiego

ADOLFO ALBERTAZZI.

TERAZ I ZAWSZE

powieść z włoskiego.

25

(Ciąg dalszy).

XIV.

Ileż nadziei dla Marjusza w wycieczce do skał!

Wyjechali rano; teraz postępowali wąską ścieżką, ściśniętą płotami z głogu i akacji, uciążliwą bardzo, straszną od mordów legendowych. Witała się ona w górę aż do opuszczonego opactwa Corcara. Robert i Marjusz szli naprzód, opatrzeni w lornety, potem paule na mufach, za nimi kilku wieśniaków, którzy mieli pomagać Robertowi w polowaniu na bekasy i służba. Wielki orszak!

Gdzieś daleko puchacz huczał; wzywał skargą bolesną dnia, który się ociągał. Jeden z wieśniaków opowiadał jakieś nieprawdopodobne zdarzenie „prawdziwe jak Bóg na niebie“.

Wracał pewnego wieczora z Lavigno, gdy na Anioł Pański dzwoniono. Aby skrócić drogę szedł przez skałę.

— Idę i słyszę dzwony...

— ...z opactwa — dorzucił jakiś niedowiarek.

— O nie! dzwony pod ziemią! Nie zważałem na to, bo oddawna wiedziałem, że w pewnych godzinach duchy dzwonią. Śpiewałem sobie. Nie zrobiłem może sto metrów, gdy zostałem uderzony kamieniem w nogę...

Niedowierzający roześmiali się.

— Niech umrę w tej chwili, jeśli to nieprawda!

Cofam się, a tu kamienie leżą na mnie ze wszystkich stron. Myślicie może, że kamyczki? Nie — kamienie i jeden trafił mnie w głowę!

— A ty się nie bałeś i śpiewałeś dalej — rzekł Robert.

— O już nie śpiewałem proszę dziedzica! Uciekałem na złamanie karku; gdy dobiegłem do opactwa na pół żywy i zbliżyłem się do kościoła, kamienie ustały.

— Cud!

Fulwia, która podczas nabożeństwa rzuciła niejedno niespokojne spojrzenie wokoło, — szepnęła:

— A jakby nam się coś podobnego zdarzyło?

— Śpiewajmy więc i my — rzekła Genowefa.

Jakiś kogut usłyszał śpiew i zapiał. Po nim piali już wszystkie koguty w niedalekich zagrodach. Panie witały ich tak głośnie „dzień dobry“, że aż echo grało. Wszyscy się jakoś rozbawili i żartowali wśród śmiechu, Pani Sambonifacio zaczęła w końcu narzekać:

— Co za droga! — okropność! o mój Boże!

— To jeszcze nic! — pocieszał Marjusz; ona wciąż bardziej lamentowała.

Gdy doszli do kościoła, dzień już robił się jaśniejszy.

Tu Robert przystanął, kazał wszystkim iść dalej na skałę, a sam z pomocnikami miał iść na bekasy. Oni mieli czekać na niego ze śniadaniem.

— Żartujesz chyba! — zawołała Fulwia, której się zdawało, że bez Roberta i Marjusza już nie będzie tak przyjemnie i to właśnie w najpiękniejszej partii wycieczki.

— Powinniśmy dojść razem, a potem pójść na polowanie.

Z ironją w głosie i spojrzeniu zawołał:

— Boisz się duchów?

Wieśniacy zaczęli się śmiać.

— A może tam droga niebezpieczna?

Robert się zachnął.

— Ale cóż znowu!

— Zresztą ja chcę, żebyśmy szli razem!

— Chcesz?

I aby okazać czem jest dla niego jej wola, zwrócił się do Marjusza:

— Idziesz z nami?

— Zostanę z paniami.

— I owszem! Dobrej zabawy! Chodźmy!

Strzelcy poszli za nim.

Fulwia stała niepewna, nie wiedząc, czy to był niesmaczny żart, czy wielka obraza; ale widząc, że się oddalają, zawołała z groźbą w głosie:

— Robercie! Robercie!

Napróżno.

— Robercie!... Teraz czuć było w jej wolańiu więcej prośbę, niż gniew.

Napróżno. Mąż zniknął w przełęczy.

Drżała z gniewu.

— Wracam do domu!

Marjusz wstrzymał mufę; Genowefa prosiła.

— Nie, Fulvio; toby był nierozsądek! Robert nie chciał cię obrazić... Zresztą wybacz mi, ale byłaś trochę za ostrą... Widać, że dziś jest w złym humorze i właśnie powinnaś go ująć dobrocią.

Na litość! jedźmy i nie rób głupstw!

Marjusz też prosił, aby mu nie psuła tej rozrywki.

Tyle prosili, że w końcu znudzona, zawróciła mufę i odważnie pojechała na górę.

Wszyscy milczeli.

Za chwilę hrabina ujrzała zdaleka przepaść i ze strachem zawołała:

— Czekaście! ja zsiadę. Pójdę piechotą.

Marjusz i przewodnicy zaczęli ją uspokajać, że muf jest pewny, że piechotą znacznie niebezpieczniej i że się zmęczy bardzo.

— O Boże! Boję się! Patrzcie, gdzie to zwierzę idzie!

Marjusz nie zważał na strasną ścieżkę, tylko wciąż odwracał głowę poza siebie, zachwycony widokiem. Z poza mgieł białych, światło przeźierało się coraz jaśniejsze i budziło doliny; niebo różowiło się coraz bardziej, dzwony dzwicały w bliskich i dalekich kościołach.

I naraz wszyscy zawołali:

— Pożar!

(Ciąg dalszy nastąpi).

Kosja cięłaby, aby w stosunku do niej Pius X przejął politykę swego mądrego poprzednika. Warunki polityczne tak się obecnie ułożyły, że raptowny przełom w polityce Watykanu jest niemożliwy.

Życzymy nowemu Papieżowi szczęśliwych rządów Kościołom rzymskim dla dobra wielu milionów katolików. Niezwykle zajęcie, wzbudzone powszechnie jego wyborem, świadczy o doniesłości sprawy religijnej dla wszystkich państw, a szczególnie dla europejskich.

„Słowo“ twierdzi, iż Pius X jest Papieżem „kompromisu“ dwóch nieprzejednanych „kursów“ watykańskich. Zapowiada on nową erę w działalności Kurji, której tendencje polityczne nastąpią zadaniom religijnym.

„Peterb. gazeta“ widzi w Piusie X Papieża przede wszystkim liberalnego, a następnie nie lubiącego polityki. Nie jest on zarazem nienależnym szermierzem świeckiej władzy Papieża. Po za tem jest samodzielny i niezależny, a w życiu prywatnym prosty i skromny. W stosunku do Włoch będzie zapewne zwolennikiem zbliżenia. Wogóle wybór to trafny pod każdym względem, świadczący, iż w Watykanie nastąpiła era prądów, jak najbardziej odpowiadających nowym wymaganiom i interesom współczesnego życia państwowego.

To samo mniej więcej mówi „Pet. listok“, przepowiadając przede wszystkim pewne złagodzenie zatargu Kurji z Watykanem. Wyrównać wszystkie chropowatości tego nieporozumienia na razie niepodobna. Można je atoli złagodzić, a potrzebę i możność tego czują obie strony.

Wreszcie „Birż. wied.“ twierdzą, iż nowy Papież będzie oddany głównie sprawom religijnym, a politykę powierzy swemu sekretarzowi stanu, który przy nim mieć będzie w jej sprawach niewątpliwie jeszcze większy głos, niż kardynał Antonelli przy Piusie IX i Rampolla przy Leonie XIII. Gazeta radaby widzieć Rampollę utrzymanym na stanowisku sekretarza stanu, które „przeszło 20 lat piastował z powszechnie uznanym taktem“. W każdym razie nowy Papież zapewne nie odstąpi zbyt od systemu swego poprzednika.

Powstania na Bałkanie.

Rząd turecki musi się naprawdę obawiać gróźb macedońskich, o których pisaliśmy w numerze wczorajszym. Świadczą o tem zarówno środki, jakie Turcja przedsięwzięła, jak i utarte śródeczki dziennikarskie, które Porta chce uspokoić opinią publiczną w Europie.

Oto garść ostatnich wiadomości:

Rząd turecki rozesłał następujący komunikat: „Wiadomości tureckich prowincjonalnych władz wojskowych i cywilnych o bezprawnych, popełnianych w ostatnich czasach przez bandy powstańcze, okazują się bardzo przesadzone. Ruch, jakkolwiek poważny, nie rozpowszechnia się i ograniczony jest do niektórych okęgów. Ośm bataljonów pod naczelnictwem marszałka Omera baszy, wyrusza niezwłocznie z Berezowicy do Monastyru.“

Więc niebezpieczeństwa niema, ale ośm bataljonów w drodze! Nadto sułtan nakazał, aby przed pociągami wojskowymi szły naprzód osobne lokomotywy dla zabezpieczenia wojska przed zamachami ze strony powstańców.

Ostatnie krwawe zajścia zaniepokoiły dotkliwie i rząd bułgarski. Gabinet sofjski zapewnia, że ponowne obudzenie się powstania w wilajecie monastyrskim zaskoczyło rząd bułgarski niespodziewanie. Ministrowie Petrow i Petkow zaniechali projektowanej podróży w celach agitacji wyborczej. Wrażenie przykrej niespodzianki odniosło również tutejsze ciało dyplomatyczne. Wszyscy posłowie zasięgli u Petrowa autentycznych wiadomości. Podobno między powaśnionymi do niedawna przewodcami ruchu macedońskiego, przyszło do porozumienia. Zwolennicy Zenczewa przyłączają się prawdopodobnie do powstania.

Jak wiadomo, rewolucja macedońska podzieliła je na dwie partje: Sarafowców i Zenczewistów. Sarafowcy pragną powstania natychmiastowego, Zenczewiści są kunktatorami. Ostatnia wiadomość więc o przyłączeniu się Zenczewistów do programu Sarafowa nadaje wypadkom macedońskim nowy zwrot.

Równocześnie niepokojące wiadomości dochodzą i ze Starej Serbji:

Banda Albańczyków przekroczyła dwukrotnie granicę serbską i uprowadziła włościanina serbskiego Trifnowicza, którego podobno nawet zabito. Rząd serbski założył protest w Kostantynopolu.

Wogóle na protestach nie zbywa:

Pose grecki poczynił W. Porcie przedstawienia powodu, że ofiarą ostatnich bezpraw,

popełnionych przez powstańców bułgarskich w wilajecie monastyrskim, padło wielu poddanych greckich.

Monastyrski wilajet ciągle jest widownią krwawych wypadków.

Oddziały zbrojne dopuszczają się co dzień w okolicy Monastyru grabieży i mordów. Ludność ucieka. Wsie płoną.

A Wielka Porta utrzymuje przed Europą, że na zgniecenie tych buntów wystarczy 8 batalionów.

Według ostatnich wiadomości, powstańcy zaskoczyli i zdobyli miasto Krnszewo. W wilajecie adrianopolskim proklamowano również wybuch powstania.

Nie wesołe położenie jest i w samym Konstantynopolu. Posłowie mocarstw co chwila żądają tłumaczenia się i wyjaśnień — a co na to odpowiedzieć?

Biedny minister spraw zewnętrznych, Achmet Tewfik basza, znowu zawiadomił posłów o krokach, które poczynił W. Porta, celem ukrócenia działalności band powstańczych, jak mówią komunikaty W. Porty od dwóch lat stereotypowo.

O TYTUŁ.

Nie tyle może słynna, co osławiona ze swej ścisłości biurokracja austriacka naraziła się na małą kompromitację.

Poszło o tytuł hr. Lonyay.

Wierścicie córki króla belgijskiego, ks. Luizy Koburskiej, przebywającej w sanatorium pod Dreznem, rozpoczęli kroki procesowe celem zabezpieczenia swych pretensyj na spadku po zmarłej królowej Henrjecie i zażądali za pośrednictwem adwokata Jonsona wezwania w charakterze świadków: hr. Stefani Lonyay, (wdowy po arc. Rudolffie) i jej męża hr. Elemera Lonyaya. Otóż wobec tego, że cytacja taka może być doręczoną hr. Lonyayowi jedynie w drodze dyplomatycznej, zwrócił się prokurator królewski w Brukseli w tej sprawie do ministerstwa spraw zagranicznych w Wiedniu.

Kancelarja wiedeńska doręczyła rzeczywiście wezwanie hr. Elemerowi Lonyayowi, odmówiła zaś pośrednictwa w sprawie doręczenia cytacji hr. Stefani Lonyay, z tego względu, iż w adresie cytacji znajdował się tytuł: A son Altesse Royale-Madame la Princesse Stephanie i t. d., podczas gdy w Wiedniu nie znają już „królewskiej wysokości“ tego nazwiska (!) lecz jedynie „hr. Stefani Lonyay, urodzoną księżniczkę belgijską“, w ten więc sposób należałoby zaadresować wezwanie i tylko takie mogłoby być doręczone urzędownie.

Jakże się czasy zmieniają radykalnie, a w nich ludzie i ich stanowiska społeczne!

Ex-następczyni tronu, wdowy po arc. Rudolffie, nie znają już kancelarje biurokratów austriackich, bo szematyzm urzędowy nie wykazuje wśród osób, którym przysługuje tytuł „Königliche Hoheit“ — hrabiny Lonyay.

Upór kancelarji wiedeńskiej na nic się jednak nie zdał, gdyż zapomniano tam widocznie, że hr. Lonyay, jako księżniczka belgijska, ma prawo używania tytułu „Altesse Royale“, którego jej w Austrii odebrać nie można. Wobec tego adwokaci wierścicieli księżnej Luizy Koburskiej, siostry hr. Lonyay, oświadczyli, iż żądanej zmiany w tytule nie dokonają...

W sprawie tej nadesłał hr. Elemer Lonyay telegram do redakcji „N. Fr. Presse“, tej treści, że według oświadczenia królewskiego prokuratora w Brukseli, cytacja została zupełnie prawidłowo wystawioną, gdyż hr. Stefani, w myśl praw belgijskich przysługuje nadal tytuł „królewskiej wysokości“.

Jubileusz znaczków pocztowych.

Dnia 8 sierpnia upłynęło lat 250 od wprowadzenia frankatury rządowej na pocztach. W r. 1653 król Ludwik XIV powierzył zaprowadzenie poczty miejskiej w Paryżu Balayerowi, który pierwszy wpadł na myśl zastąpienia prywatnych posłańców rządowymi za opłatą. Znaczki pocztowe sprzedawane wtedy po cenie jednego „sous“. Znaczki te nosiły napis: „Post, payé le... jour demois de... l'an 1653“. Przez wprowadzenie daty szczegółowej traciły swoją wartość, tak jak dziś przez stempel.

Paryżanom nie bardzo podobala się ta innowacja; wynalazek, który obecnie wydaje się nam tak nieodzownym nie przyjął się zupełnie.

Upłynęło więcej niż sto lat, zanim pomysł Balayera został po raz drugi wprowadzony w życie. Stało się to w królestwie Sardynji, gdzie

prywatne przedsiębiorstwo otrzymało prawo przesyłania listów i przesyłek pieniężnych za opłatą.

Rząd Sardynji w celu zabezpieczenia wysyłki przed możliwymi wypadkami, brał na siebie odpowiedzialność doręczenia listów i pakietów pieniężnych, przez zapisywanie za kwitami wysyłanych sum. Listy przesyłano zapomocą kopert frankowanych, na których była wypisana suma pieniędzy, zamieszczonych wewnątrz. Na stemplach zabezpieczających od użycia koperty po raz drugi, był rysunek Amora, dmącego w tak znaną później trąbkę pocztową.

Ale i ta druga próba urządzenia poczty na szerszą skalę, nie znalazła powodzenia u publiczności i tak dalece zapomniano o pomysle Balayera, że gdy w trzecim i czwartym dziesiątku lat zeszłego wieku, ruch pocztowy wzrósł gwałtownie i potrzeba reformy porta pocztowego okazała się koniecznością, wysłano się na najrozmaitsze kombinacje, zanim zmartwychwstał pomysł Francuza z czasów Ludwika XIV.

Księgarz w Dundee Chalmers, był wynalazcą dzisiejszych znaczków pocztowych. W roku 1837 poczta angielska wprowadziła ten wynalazek do swojego państwa, a za przykładem Anglii poszły wszystkie inne. Pokrywanie znaczków gumą jest również pomysłem Chalmersa.

Ameryka, pierwsza po Anglii, poczęła sprzedawać znaczki pocztowe w r. 1842. Potem uczyniła to samo Szwajcaria, Rosja, Hannover, Bawaria, Prusy, Austria i t. d. Niektóre państewka niemieckie przystąpiły do związku pocztowego dopiero w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych.

Dzisiaj przyzwyczailiśmy się tak do całej manipulacji pocztowej, że opłata znaczków wydaje się nam rzeczą zupełnie naturalną. A jednak nie tak łatwo przyszło ludzkości wpaść na ten tak prosty i użyteczny wynalazek.

ZE ŚWIATA

Proces Humbertów. — Święto aeronautów. — Piec dla oziębiania mieszkań. — Spadające gwiazdy. — Zagniewana teściowa. — 2516 lynchów.

Proces Humbertów. Na dzień 8-go b. m., wyznaczone jest rozpoczęcie rozpraw sądowych w procesie Humbertów. Teresa Humbertowa udaje od pewnego czasu chorą — mniemała, iż zdoła odroczyć w ten sposób termin rozprawy, lecz podstęp ten na nic się nie przydał. Adwokat Labori, obrońca jej, ukończył już przeglądanie aktów; w obecności prezesa sądu przysięgłego, Bouneta, otwarta została paczka papierów, nienależących do właściwych aktów procesu, a Humbertowa wybrała z tamtąd różne listy, z których chce zrobić użytek podczas posłuchania. Na rozprawy wezwano 65 świadków oskarżenia, obrona zaś zażąda przesłuchania 35 świadków.

Święto aeronautów. Dnia 6 b. m. żeglarze nadpowietrzni całej Europy obchodzili święto meteorologiczne. Z rozmaitych miejscowości dokonano równocześnie wolnych wzlotów z odpowiedniami przyborami, celem oznaczenia i zbadania ścisłego przestrzeni nadpowietrznej na jak najznaczniejszym obszarze. W Warszawie odbył się także wolny wzlot balonu.

Piec dla oziębiania mieszkań, co detąd osiąga się jedynie przewietrzaniem, wynalazł Amerykanin Moore z Waszyngtonu.

Ma on dwie nad sobą położone komory do wytwarzania zimna. Górna zaopatruje się w lód grubo tłuczony, z solą wymieszany. Oziębione tu powietrze przechodzi do oziębiacza dolnego, gdzie jest miał lodowy i jeszcze bardziej obniżone w ciepocie rozchodzi się systemem rur po całym piecu, a ostatecznie wylotem rury na pokój. Woda zaś odpływa bardzo zwolna do rodzaju „popielnika“ u samego dołu pieca.

Tej konstrukcji piece będą obecnie wyrabiane i niezawodnie upowszechnią się w strzefie gorącej, a nawet w umiarkowanej znajdują zastosowanie w czasie upałów lata; oczywiście nie takiego jak obecnie.

Spadające gwiazdy. 10, 11 i 12 b. m. są to dni spadających gwiazd Persydów. Właściwie w te dni spada najwięcej z tych meteorów, ale można je było widzieć spadające pojedynczo, poczynając od 23 lipca. W r. b. zauważono już około 28-go lipca, że Persydy spadają obficie, niż zwykle. Niektórzy widzą związek między obfitem spadaniem gwiazd a burzami i wskutek tego przepowiadają, iż w przyszłym tygodniu będziemy mieli upały i burze.

Zagniewana teściowa. Teściowe słyną z zawziętości. Przed kilkoma dniami, jak donosi „Gazeta Toruńska“, przybyła na tamtejszy urząd telefoniczny pewna niewiasta i kazała się

połączyć ze swym zięciem w Berlinie, lecz skoro ten spostrzegł, kto to, wzbraniał się dalej mówić. Wskutek tego teściowa tak się rozgniewała, że poczęła na całe gardło lżyć swego zięcia, co przeszkadzało urzędnikom przy telefonie, bo poczęła nadto pukać do okienka. Ponieważ urzędnicy pocztowi nie mogli sobie z nią dać rady, zawezwano dwóch policjantów, którzy gwałtem wyprowadzili zagniewaną damę.

2516 lynchów. Według obliczeń statystycznych w Nowym Jorku, spełniono w Stanach Zjednoczonych w ostatnich 17 latach 2516 lynchów, czyli sądów doraźnych. W Południowych Stanach spełniono ich ogółem 2086, w innych częściach państwa 436. Tylko w czterech Stanach nie spełniono dotychczas żadnego lynchu, mianowicie w Massachusetts, New-Hampshire, Rhode Island i Utah.

Pomiędzy zlynchowanymi było 1573 murzynów. Pozostali byli rasy białej, z wyjątkiem kilku Chińczyków. — Znaczącym jest objawem, że lynch, które dawniej zdarzały się jedynie w Południowych Stanach, obecnie bywają coraz częstszym objawem w Ameryce Północnej.

KRONIKA

Kalendarzyk katolicki. Dziś Dziesiąta Niedziela po Świątkach. Romana żołnierza i Juliana męczennika; w poniedziałek Wawrzyńca arcybiskupa i Pauli męczenników.

Kalendarzyk astronomiczny. Wschód słońca rozpoczyna się dziś o godz. 4 minut 22, zachód przypada o godz. 7 minut 8, długość dnia godzin 14 minut 46.

Kupujcie tylko u Chrzęstojan!

Od Administracji.

Ciz Szanownych Prenumeratorów, którzy przedpłaty za miesiąc Sierpień do 11 nie nadesła, następnego numeru już nie otrzymają.

P. T. Prenumeratorów wyjeżdżających na wieś lub do kąpiel, upraszamy o nadesłanie 40 hal. za każdą zmianę adresu.

Z KRAJU.

Na targ w Podgórzu doprowadzono dnia 7-go sierpnia 1903 r. bydła rogatego sztuk 243, cieląt sztuk 161, nierogacizny sztuk 109. Płacono za 100 klgr. bydła opasowego lepszej jakości od 64 kor. do 68 kor., średniej jakości od 58 kor. do 63 kor., cieląt od 68 kor. do 70 kor., trzody od 76 kor. do 80 k. za bawoły od — do — kor.

Tarnów 7 sierpnia. (Wyjazd biskupa. — Echa powodzi w Tarnowie i okolicy. — Cukierek z gwizdkiem).

Biskup tarnowski ks. Leon Wałęga, wyjechał na czterotygodniowy pobyt do Siedliszowic celem wypoczynku; ze sobą zabrakł ks. biskup alumnów tutejszego seminarjum duchownego.

* Mimo, iż Tarnów leży daleko od Wisły, Dunajca a nawet Białej, i nie ma w swym obrębie rzeki, przecież tegoroczne wylewy dały się i nam we znaki. Wątek, który można przy zwykłym stanie wody przejeść bezpiecznie nie maczając prawie nóg — ten niepokazany Wątek rozszalał się także, jak prawdziwa rzeka i poczynił nie mało szkody. Według zestawienia polacji miejskiej, szkody zrządzone wylewem Wątku, przedstawiają się następująco: Ogółem uszkodzonych jest 95 obywateli. Szkody w zbożu i ziemiopłodach wynoszą 8.934 koron; w warzywach 2.271 kor.; w paszy 3.736 kor.; w drogach i brzegach 7.471 kor.; w materiałach drzewnych 685 k.; w budynkach 13.500 kor.; w fabrykach 15.940 k.; w studniach 26 kor.; w mostach 1.200 kor. Ogólna suma szkód wyrządzonych w gminie Tarnów wynosi 53.763 koron.

Miedzy innymi Wątek uniósł też wielką ławę, która służyła do połączenia Podwału z Zabłociem. Część radnych projektowała zbudowanie w tem miejscu mostu, ale wzięwszy pod rozwagę kosztu tej budowy, oraz jej nieproduktywność (!), uchwaliła Rada wybudować, jak dawniej, ławę tylko do komunikacji pieszej. Zapomniano widocznie, iż wydatek na ławę jest też w zupełności nieproduktywnym a nawet zbyt niebezpiecznym, bo przecież nie łatwiejszego, jak zdjąć buty i przejść na drugi brzeg — komu to potrzebne — albo rzucić do wody cztery wielkie kamienie, które zastąpią w zupełności ławę i nie będą kosztowały!

Aby nauce stwierdzić rozmiary klęski powodzi w powiecie tarnowskim, marszałek Rady powiatowej

dr Jan Stec, wraz z dwoma delegatami drem Krzesznowiczem i Włodkiem, przedsięwziął zwiedzanie wsi dotkniętych klęską. Objazd rozpoczął od Gumnisk, skąd udano się do Skrzyszowa, Łękawicy, Łękawki i Wróblowic, a ze Zgłobie popłynięto łodzią w dół Dunajca.

* Nowe cukierki „z niepodzianką“ rozpoczęli żydzi sprzedawać masami w Tarnowie. Jest to czekoladka, w której wewnątrz tkwi gwizdek blaszany w postaci guzika. Po zlizaniu warstewki czekolady, pozostaje w ustach ów guzik, a wciągając przezeń powietrze tam i napowrót, wykonuje się arcy miły koncert, zdolny i nasilniejsze nerwy wyrzucić z równowagi. Olbrzymia obfitość tych koncertantów stała się plagą miasta, więc może wreszcie polsja ukróci nieco handel tak sympatycznymi cukierkami, tym bardziej, że są one wprost niebezpieczne: syn miejscowego obywatela p. S., zlizując czekoladkę, połknął i blaszany ów gwizdek, który tak nieszczęśliwie ugrzązł, że mimo natychmiastowej pomocy, dziecko znajduje się dotąd w niebezpieczeństwie życia.

Krynica 7 sierpnia. (Koncert Barcewicza. — Klęska ostatniej powodzi. — Orkiestra mandolinowa. — Koncert i przedstawienie na dochód funduszu budowy pomnika Puławskiego. — Lwowski teatr miejski w Krynicy. — Pensjonat hydropatyczny.) W środę 5 b. m. odbył się tu w wielkiej sali balowej domu zdrojowego koncert Stanisława Barcewicza ze współudziałem W. Osłuskiego.

Staraniem komitetu obywatelskiego m. Krakowa, zawiązanego celem niesienia ratunku dotkniętym klęską ostatniej powodzi, przybyła tutaj technika orkiestra mandolinowa i odgrywa szereg serenad na deptakach, przed domem zdrojowym, przed poszczególnymi willami i w sali teatralnej, podczas przerw między aktami przedstawień teatralnych. Publiczność, oklaskując amatorów, nagradza ich hojnymi datkami na rzecz powodzi.

Dziś 7 b. m. odbył się w sali teatralnej na dochód funduszu budowy pomnika Kazimierza Puławskiego koncert i przedstawienie z łaskawym współudziałem pp. T. Łowczyńskiego, art. opery, K. N. pianisty oraz pp. artystów miejskiego teatru lwowskiego i p. Briesendorfa, sławnej śpiewaczki. Sala była zapelniona, a publiczność oklaskiwała amatorów bezustannie. Miejski teatr lwowski pod dyktando p. Pawlikowskiego cieszy się zasłużonem powodzeniem u tutejszej publiczności, która też obdarza artystów rzęsiстыми oklaskami i wspaniałymi bukietami.

Założony tu staraniem p. Józefa Zuamirowskiego, b. posła do Rady państwa i burmistrza Krynicy, w jego willach „Flory“ i hotelu warszawskiego pensjonat hydropatyczny pod kierownictwem dra Seweryna Piotrowskiego, znanego lekarza z Krakowa, cieszy się najlepszym, zasłużonem powodzeniem. Kuracjusze bowiem mają w nim wszelkie wygody, oraz czyste, a w każdą niedzielę zabawy taneczne i rozmaite wybieczki.

Przeglądowa wystawa w Gorlicach. Komitet przypomina P. T. wystawcom, że przeglądowa wystawa wyrobów krajowych w Gorlicach odbędzie się w dn. 21, 22 i 23 sierpnia. Wzory, próbki, cenniki i plakaty oraz kartony z nazwami firm, winny się znaleźć na miejscu przeznaczenia między 16-stym a 18-stym sierpnia. Na każdym przedmiocie należy uwidocznić cenę. Za miejsce nie pobiera się żadnych opłat. Od sprzedanych okazów skromna prowizja, według umowy. Koszty transportu w jedną i drugą stronę ponoszą wystawcy. Adresować należy: Towarzystwo „O własnych siłach“ w Gorlicach.

Cieszyn. (Księgarnia polska). Piszą nam: Niedawno otworzono tu księgarnię p. t. „Stella“ w połączeniu z czytelnią, a raczej wypożyczalnią polską. Właścicielami są pp. Antoni Stoo, właściciel księgarni w Katowicach na Śląsku Górnym i Mieczysław Czajkowski. Potrzeba polskiej księgarni już dawno się tu uczuwać dawała. Życzyćby należało, aby nowo założona księgarnia zadość uczyniła potrzebom umysłowym ludności polskiej i aby żywił polski skutecznie poparcie do przedsięwzięcia.

Rakusza. Tutejsza krajowa Szkoła Sukiennicza zawiadamia, iż zapis uczniów na kurs nauki rozpoczyna się w dniu 1 września.

Warunki przyjęcia uczniów zwyczajnych są następujące:

1) Ukończenie z dobrym postępem przynajmniej szkoły ludowej lub odpowiednie temu wykształcenie w inny sposób nabyte. 2) Ukończony 14 rok życia i należyte rozwinięcie fizyczne.

Szkola ma na celu przy pomocy nauki teoretycznej i praktycznej kształcić uczniów na przedowników (majstrów) i zawodowych sukienników — i podać młodzieży, która poświęci się temu zawodowi, wszystkie wiadomości jakie do należytego prowadzenia rzemiosła są potrzebne.

Nauka w szkole trwa 2 lata i jest bezpłatna — nadto uczniowie za prace praktyczne wykonane w salach roboczych otrzymują pieniężne nagrody.

Uczniowie ubodzy a pilni, uzyskać mogą zasiłki na koszt utrzymania.

W roku 1899 utworzony został przy Szkole su-

kienniczej oddział dla tkactwa mechanicznego i stosownie do tego rozszerzono też program nauki. — Uczniowie, którzy ten oddział ukończą, znaleźć mogą zatrudnienie w fabrykach sukna, jako starsi robotnicy i majstrowie.

Blizszych wyjaśnień udziela zarząd szkoły.

Na powodzi. Z Nowego Targu piszą nam: — W dniu 2 b. m. Kółko amatorskie ochotniczej straży pożarnej w Nowym Targu urządziło przedstawienie na dochód powodzi. Publiczność okazała wielkie zainteresowanie niesieniem pomocy nieszczęśliwym przez liczne swe przybycie i nie szczędziła gęstych oklasków, na które amatorzy zasłużyli. Na ręce pp. I. Kuzdrzała i L. Gałuchowskiego złożyli następujące datki: dr Pogorzelski 2 k., dr Borowicz 1 k. 60 h., Wilson 80 h., B. P. 20 h., dr Waksman 1 k. 20 h., Kijas 60 h., W. B. 1 k., P. W. 1 k., Nowotarski 2 k., Pietraszkiewicz 2 k., drobnymi 2 k. 60 h., które połączywszy z czystym dochodem z przedstawienia tj. k. 45, czyli razem k. 60 przesyłamy Słownik Redakcji, celem wręczenia odpowiedniemu komitetowi dla niesienia pomocy powodzi.

Powódź a organisci wiejscy. Gdy prawie w całej Zachodniej Galicji, a zwłaszcza w okolicach nadrzecznych wszystkie plony zabrała woda, a co jeszcze zostało, to przez ulewne deszcze doszczętnie zgniło i zmarniało — klęską tą najbardziej dotknięci zostali organisci wiejscy, nie mający prawie żadnej płacy, ani własnego pola, a żywiący się tylko z kółek noworocznych i z tak zwanych petytów, to jest z darów, jakie otrzymują od gospodarzy wiejskich podczas zbiorów, w kłosach lub w jarzynach. Dziś jednak kiedy gospodarz każdy sam ogołocoony i sam nie ma czem wyżywić własnej chudoby, biednych organistów czeka nędza głodowa, jeżeli komitety ratunkowe nie wezmą ich w swoją opiekę.

Gorzej niż nietakt. Wiedeński korespondent „Słowa Polskiego“ zamieszcza pod tym tytułem kilka słusznych uwag, które mu nasunęły wywody obrońcy dra Ossolińskiego, sądownego, jak wiadomo w tych dniach w Wiedniu za szpiegostwo. „Nie mnie to nie obchodzi — pisze wspomniany korespondent — jak pan dr Duniecki bronił swego klienta, lecz w każdym razie muszę zaprotestować przeciwko dziwnej metodzie porównania człowieka, który ze szpiegostwa chciał wyciągnąć zysk — pieniądze, jak twierdzi logicznie prokuratorja — osobisty, bo protekuję Gałgotego — jak twierdził podstępny — porównywania ze Smolką i Ziemiańskim. Prawda, jeden i drugi siedzieli na ławie oskarżonych, jednego i drugiego osadziły władze austriackie za krąkami.

Lecz już nie tylko panu adwokatowi Dunieckiemu, ale uczniowi z pierwszej klasy szkół średnich wiadomo, że przestępstwa Smolki i Ziemiańskiego były zbrodniami jedynie w oczach agentów Metternicha, Aleksandra Bacha, Schmerlinga, wielką zasługą patriotyczną natomiast w oczach każdego Polaka. Również czyni tych dwóch ludzi z występkiem Ossolińskiego, znacząca kłamać pamięć Smolki i Ziemiańskiego. Że nie zdawał sobie z tego sprawy adwokat narodowości polskiej, człowiek stary, od wielu lat w Wiedniu osiadły, a więc mogący wiedzieć, ile szkody moralnej wyrządził nam takim porównaniem — to już więcej, aniżeli nietakt.

Okólnik poufny w sprawie germanizacji. W „Dzienniku Poznańskim“ czytamy: Nie myliliśmy się twierdząc, iż to systemowi zawdzięczać należy, że w ostatnim czasie tak wielu nauczycieli Polaków porzuciło nazwiska polskie i przybrał niemieckie.

Otóż donoszą nam, że w marcu b. r. wydał prezes rejencji bydgoskiej p. dr Kruse, okólnik poufny do wszystkich landratów swego obwodu. Do okólnika dołączył p. dr Kruse spis nauczycieli z polskimi nazwiskami, wzywając landratów, aby użyli swego wpływu za pośrednictwem inspektorów szkółnych, w celu zniewolenia nauczycieli do zmiany nazwisk polskich na niemieckie. W okólniku powiedziano, że przedewszystkiem należy się zwrócić do nauczycieli z chwilejnym charakterem!

Tyle nasz informator, który zapewnia, że to, co nam donosi, jest najzupełniejszą prawdą. Sam fakt jest tak wymowny, że zbędne są wszelkie komentarze.

Nie wątpimy, że postawie nasi sprawę tę poruszą w Sejmie pruskim. My im chętnie służyliśmy bliższą informacją.

Tajne stowarzyszenie gimnazystów... niemieckich. Nietylko polscy gimnazjści zakładają „tajne stowarzyszenia“, lecz i niemieccy, wszakże w innych celach, dla państwa pruskiego o wiele miłszych. — Dzienniki niemieckie donoszą, że właśnie w Wormditt wykryto pośród uczniów gimnazjum tajne stowarzyszenie. Celem tego stowarzyszenia było... okradanie sklepów. Pieniądze, stąd otrzymane, używane były na piwo, cygara i... inne rozrywki.

Kwestja żydowska w Rosji. „Nowoje Wr.“ pisząc o ułatwieniu emigracji z Rosji, tak się wyraża między innemi. Pod względem politycznym i ekonomicznym emigracja jest raczej pożyteczna, gdyż zabiera z sobą żywość, które stanowiłyby nadmierny proletariąt, a nadto uwalnia państwo od żywołów:

Kufry, Torby,
Necessery, Płaszcz gumowe, Peleryny

1774

poleca Skład bielizny i Kapeluszy męskich
Zdzisława Zdanowicza
Kraków, ul. Sławkowska 3, Hotel Saski, tel. 516.

litewskiego, fińskiego i żydowskiego, obcych pod względem języka i wyznania.

Publicysta rosyjski utrzymuje, że sprawa żydowska nie da się nawet rozstrzygnąć inaczej, jeno drogą emigracji i że dobrze byłoby wyznaczyć zaoczne fundusze na ułatwienie tego wychodźstwa: „Gdybyśmy — pisze — na pozbycie się żydów wydali bodaj tyle, ile na odbudowanie Księstwa Bułgarskiego, lub na koleje żelazne w Mandżurji, to sprawa żydowska w Rosji byłaby w dwóch trzech częściach załatwioną”.

Awantury żydowskie w Warszawie. Warszawski korespondent „Dziennika Poznańskiego” pisze: Warszawa miała również swą awanturę żydowską, z innym jednak charakterem, jak rozruchy i krwawe zajścia żydowskie na południu. Dnia 2 b. m. przypadała rocznica stracenia w cytadeli jednego ze socjalistów żydowskich, którego nazwiska dotąd nie mogłem się dowiedzieć. Po dwóch latach swobodnie ciało straconego socjalisty wykopać ze stoku cytadeli i pochować na cmentarzu żydowskim za rogatką Wolską.

Otoż w dniu onegdajszym, jako w rocznicę stracenia, socjaliści żydowscy w liczbie kilkuset urządzili na cmentarzu, nad grobem straconego przed pięć laty, demonstrację, połączoną ze śpiewami, mowami i t. d. Policja nie od razu dowiedziała się o zgromadzeniu i o jego istotnej przyczynie. Z początku ukazał się na cmentarzu komisarz „cyrkul” na czele pięciu policjantów. Tym jednak nie udało się przywrócić porządku i skłonić obecnych, aby opuścili cmentarz. Przeciwnie, zgromadzeni przyjęli policję wrogimi okrzykami, a nawet tłum padł kamieniami, który miał podobno komisarza ugodzić w głowę. Jak zwykle w takich podobnych, zawieszano pomocy kozaków, którzy gromadę socjalistów rozprzeczili. Stąd przeniosły się rozruchy w dzielnicę żydowską, t. j. na Nalewki, ul. Franciszkańską i okoliczne. Patrole przebiegały pilnie tamte strony aż do przedwczoraj rana. — Po głoskom przesadzonym, jakie z tej racji natychmiast rozeszły się po mieście, o zabiciu dwóch policjantów i poranieniu kilku żydów, nie należy dawać wiary. W chwili obecnej panuje w dzielnicy żydowskiej zupełny spokój.

KRAKÓW 8 sierpnia.

Namiestnik hr. Potocki odjechał wczoraj o godzinie 9 5 wieczorem z Wiednia z powrotem do Galicji.

Pielgrzymka do Kalwarii. Bractwo Pięciu Ran Chrystusa Pana i Przenajświętszego Sakramentu urządziła drocznym zwyczajem pielgrzymkę do Kalwarii Zebrzydowskiej na uroczystość Wniebowzięcia N. M. P. Dnia 12 sierpnia o godzinie 7 rano odprawił się na intencję pielgrzymki solenna wotywa w kościele Bożego Ciała, poczem pielgrzymka wyruszy w drogę.

Sprawy miejskie. Połączone sekcje ekonomiczna i starobna Rady miejskiej, pod przewodnictwem wiceprezydenta dra Leo, uchwałyły kredyt 1500 koron na zakupno 12 łódek i sprawienie większych łodzi, oraz sprawienie pomostków do ulic na wypadek powodzi. Upoważniono też p. prezydenta miasta, aby w porozumieniu z radcą miejskim p. Markusem, zarządził w sposób wzorowy wykonanie łodzi i pomostków.

Na wykonanie adaptacji w koszarach straży pożarnej, w mieszkaniu po byłym naczelniku, tudzież w mieszkaniach brandmistrzów, uchwałyły sekcje odpowiedni kredyt i upoważniły p. prezydenta do zarządzenia wykonania tychże robót; do nadzoru zaś wydelegowano radców miejskich pp.: Kosobuckiego i Marcusa.

Wreszcie celem zbadania, jakie roboty zarządzić należy do naprawy brzegów Rudawy od ulicy Wolskiej aż do Wisły, sekcje wydelegowały radców miejskich pp.: Sarego i Turskiego.

Konkurs nauczycielski. Zarząd główny Towarzystwa „Szkoły ludowej” rozpisuje niniejszem konkurs, celem obsadzenia jednej posady nauczyciela od dnia 15 września br. przy szkole polskiej w Morawskiej Ostrawie z kwalifikacją dla szkół wydziałowych a przynajmniej z prawem uczenia języka niemieckiego z płacą roczną koron 1600 — i dodatkiem na mieszkanie kor. 320 — razem 1920 kor.

Zgłoszenia przyjmuje do dnia 25 sierpnia b. r. Zarząd główny Towarzystwa Szkoły ludowej w Krakowie, (ul. Studencka 5).

Prezydium miasta zarządziło, by fundusze, które miasto otrzymało od komitetu obywatelskiego i osób prywatnych dla powodźnian w mieście Krakowie, rozdzielane były między osoby, dotknięte klęską powodzi a zamieszkałe w Krakowie, bez względu na ich przynależność do gminy m. Krakowa.

Rozdawnictwo zapomóg odbywać się będzie mimo zwinięcia biura powodziowego, według dotychczasowych zasad t. j. na podstawie sprawozdań, dokonanych przez radców miejskich, członków komisji powodziowej, względnie przy współudziale miejskich opiekunów ubogich.

Udzielanie większych zapomóg zależnem jest od

subwencji, jaką uzyskać zdoła gmina od rządu, względnie od Sejmu krajowego.

Kagańce dla psów. Wobec licznych głosów publicznych, domagających się zniesienia przymusu kagańcowego dla psów w Krakowie nałożonego, rozporządzeniem z dnia 11 października 1902, uważa Magistrat za wskazane podać do wiadomości osób interesowanych, że przymus ten, z powodu licznych wypadków wścieklizny w gminach podmiejskich, jako też w całym powiecie krakowskim, nie może być, w interesie publicznego bezpieczeństwa, zmienionym tak długo, jak długo wogóle zaraza ta grasować będzie w okolicy Krakowa.

Mili goście. Na kongres rabinów, w którym ma wziąć udział około 140 uczestników, tak ortodoksów jak i postępowych, zjechało do Krakowa 39 rabinów, którzy zamieszkali przeważnie w hotelu Müllera. Dotychczas uszczęśliwiają Kraków swoją obecnością prawie wyłącznie rabini z Rosji. Przybyli również dwaj nadrabini: Chascham-pasza z Aleksandrii i Kohen z Kairu; oczekują jeszcze przybycia nadrabina Cadyka Kahana z Paryża.

Radzie zaczynają nasi mili goście we wtorek.

Kongres geologów. Uczestnicy kongresu geologicznego przybyli do Krakowa w sobotę wieczorem. Przyjmował ich w zakładzie geologicznym w „Collegium Phisicum” komitet miejscowy z prof. dr. Szajnochą i docentem dr. Grzybowskiem na czele.

Dziś w niedzielę udają się wszyscy do Krzeszowic, gdzie zwiedzą okoliczne kopalnie.

W poniedziałek z rana członkowie zjazdu urządzają wycieczkę do salin wielickich, a następnie zbierają się w Krakowie na obiedzie w „Grand” hotelu. Na popołudniu projektowane jest zwiedzanie miasta, wycieczka do Witkowic. Z Krakowa jedna część uczestników kongresu udaje się do Borysławia i Schodnicy, a potem do Buczacz, Czortkowa, Zaleszczyk, Kasperowic, Mikuliczyna i Delatyna. W powrotnej drodze wycieczkownicy zatrzymają się we Lwowie.

Część druga udaje się przez Nowy Targ do Szczawnicy i zabawi trzy dni w Pieninach, a następnie pojedzie do Zakopanego w celu zwiedzenia gór tatrzańskich.

Z „Harmonji” donoszą nam, że w niedzielę d. 9 b. m. odbędzie się w razie sprzyjającej pogody w parku dra Jordana koncert popularny.

Przypuszczać należy, że wobec długiej przerwy w tych koncertach, spowodowanej wylewami, całe miasto pospieszy do Parku, aby tej sympatycznej orkiestrze, która tak chętnie i ze skutkiem zamanifestowała swą pomoc dla powodźnian koncertem na Plantach, powetować ubytek dochodów wskutek tej powodzi i niepogody.

Nowa szynkownia z szumnym tytułem restauracji powstaje w pobliżu kościoła Marjańskiego. Uszczęśliwia nią nasze miasto jakiś żyd z Kazimierza. — W celu przygotowania lokalu prowadzą się już w Szarej kamienicy roboty. Nasza Rada miejska jest tak dla żydów pobłażliwa, iż dojdzie może z czasem do tego, że cały kościół Marjański zostanie dookoła żydowskimi szynkami otoczony.

Zaginiona. Józefa Gieblowa, wdowa, matka czwórki dzieci, chora umysłowo, wyszła z domu we czwartek 6 go b. m. o godzinie 4 tej zrana i dotąd nie powróciła. Lat ma 35, wzrostu średniego, ciemna blondyna, dzubata, twarz śniadą, oczy duże, niebieskie, nos dosyć duży, brak zębów przednich, ubrana w graatową lichą spodnicę, kabanik czerwony, szarą lichą chustkę. Kto ją spotka lub znajdzie, raczy ją przyprowadzić do domu pod nr. 24 na ulicę Rajską, Gieblowa została wypuszczona we środę ze szpitala.

Składki na pomnik Bartosza Głowackiego w Krakowie w dalszym ciągu złożyli pp.: w gminie Hucisko, powiat Brzeżany: A. Gwińska 10 h., J. Sudziński 50 h., Grz. Piątkowski 20 h., J. Szczepański 20 h., W. Motylawicz 50 h., M. Żukowski 20 h., G. Cywiński 20 h., J. Szczepański 10 h., J. Zawadzki 40 h., R. Szczepańska 10 h., W. Szczepańska 10 h., F. Borkowska 10 h., A. Goździowska 10 h., J. Molitywiec 20 h., P. Szczepański 20 h., M. Motylawicz 40 h., J. Żukowski 40 h., J. Bednarski 20 h., G. Swidziński 10 h., Januś Dymaradzka 70 h., ks. Jan Zagórzyński dzieł. w Podwysokiem 1 k., gmina Cieżkowie, powiat Grybów 3 k., gmina Czyżyny, powiat Kraków 4 k., Zyglarz i Sokołowski 3 k., N. N. z Rymanowa 50 h., X. Y. Z. z Gorajawie 50 h., W. B. z Gorajowie 1 k., Józef Dobrowolski radca sądu w Tarnowie 2 k., Józef Panek 1 k., A. A. 10 h., G. G. 50 h., K. P. 50 h., D. I. k., Łazarzski 20 h., K. 40 h., N. N. 2 k., N. 40 h., Leśniak 20 h., S. 50 h., P. 20 h., T. 10 h., Tyborowicz 10 h., Hanula 30 h., Jaworol 40 h., Ehren. 1 k., I. 10 h., Polak 10 h., R. 60 h., Różycki 10 h., Grzywa 40 h., B. 10 h., G. 10 h., Dujkowski 10 h., K. 50 h., Sindziński 10 h., N. N. 20 h., Czarnak z Królestwa Polskiego zebrał 76 k. na listę 1574, Hallerowa z Polanki 2 k., Cezary Haller 1 k., Julia Urbańska 1 k., A. G. 2 k. D. c. n.

Gabryelski (Kraków) kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina i harmonje — krajowe i zagraniczne — nowe i przegrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczek

Kronika literacko-artystyczna.

* **Nowy dramat Sudermanna.** W swoim nowym dramacie „Sokrates” zwraca się autor do ojczyznowego dramatu. Przegląda on dowiedzieć, że wolnościowe idee roku 1848 przebrzmiały i nie zgasły się z socjalnymi walkami naszych czasów. Dla dramatycznego przeprowadzenia tej idei, autor wprowadza na scenę zgromadzenie ludzi z roku 48, którzy co tydzień się zbierają, jak gdyby w świecie nic się nie zmieniło. Członkowie obrali sobie sławne imiona przeszłości, jak Sokrates, Spinoza itp.; prezydentem jest dentysta, relegowany za wyznaczenie wolnomyślnych idei, żywiących niechęć do przyszłego rządu. Stowarzyszenie ma się za bardzo niebezpieczne i rewolucjonistyczne; nie uznają je jednak za takie policja i władze. Dramat nie posiada konfliktu miłosnego; występują w nim tylko dwie postaci kobiece. „Sokratesa” wystawia jednocześnie w październiku w Berlinie w teatrze Lessinga i wiedeńskim Burgteatrze.

* **„Nowego Słowa”,** zeszyt 15, ma treść następującą: Kaethe Schirmacher: „Praca kobiet i ochrona robocza. — Elward Carpenter: „Małżeństwo, rzut oka na przyszłość”. — Kronika. — Włodzimierz Perzyński: „Nad ranem”. — Ludwik Eminowicz: Poezja. — Rudyard Kipling: „Wyłudzone wiadomości”. — St. Lack: „O doktrynerach”.

* **„Chimera”.** Zeszyt za wrzesień 1902 r. ukazał się świeżo w wydaniu jak zawsze wykwintnym i starannym do najdrobniejszych szczegółów. Na treść tego zeszytu złożyły się następujące utwory: Jerzego Żiławskiego: „Widzenia Jecheskielowe” (przekład), Jana Wroczyńskiego „U źródła”, Bolesława Leśmiana „Z księgi przeznaczenia”, Ralph Waldo Emersona „Poeta”, K. Balmonta „Jąłem śnić jak w snach”, Władysława Koryckiego „Widzenia”, Karola Budelaira „Potępienie”, Tristana Klingsora „Z cyklu: dziewczęta kwiaty”, Rach Idea „Handlarz słońca”, Bolesława Kołkońskiego „Oczy, wy, moje”, Juliusza Zeyera „Dom pod tonącą gwiazdą” i Jana Lemańskiego (bajka) „Mundus vult decipi”. Kronika miesięczna zawiera: Głosy p. Tredecim, Powieść p. Własta i Varia. Artykuły ozdabiają inicjały i rysunki N. S., Edwarda Okunia, Józefa Mehoffera, Felicjana Ropsa, Franciszka Wojtali, Stanisława Turbia Krzyształowicza i Aubreya Beardsleya. Do zeszytu dołączona została światłodrukowa reprodukcja rysunku Karola Tichego „Dziewczyna modląca się”.

* **Arrigo Boito,** którego „Mefistofelesa” nasza opera obecnie wystawia, uważany jest obok Sgambattiego za najwybitniejszego żyjącego kompozytora włoskiego. Prawo do tego zaszczytnego miana zdobył sobie tylko dzięki tej jednej operze, gdyż oprócz niej innego dzieła muzycznego jeszcze nie wystawił. Pierwsze przedstawienie „Mefistofelesa” w Medyolanie w r. 1868, któremu dyrygował sam wówczas dwudziestoczteroletni autor, spotkało się z tak nieprzychylnym przyjęciem publiczności, że musiano operę zupełnie cofnąć z repertuaru. Po pewnych przeróbkach wystawiona w Bolonii, a potem w całym szeregu miast włoskich, zdobyła opera swemu autorowi opinię śmiałego nowatora, dobrze obeznanego z reformą muzyki dramatycznej przeprowadzoną przez Wagnera. — To powodzenie nie skłoniło jednak Boito do wystawienia nowego dzieła. Odbarzony wybitnym talentem poetyckim („Książka wierszy” ogłoszona niedługo po operze, wywołała również wrzawę nie małą) pisał libretta operowe, dla swego przyjaciela Verdiego, dla Ponchiello (Gloconda) i dla Mancinello. Wszystkie te libretta są wyborowe, ale arcydziełami w swoim rodzaju są Otello i Falstaff. Jednocześnie pisał nową operę: „Nero”, której libretto, jako tragedję w 5 aktach, wydał przed dwoma laty w Medyolanie. „Nerona” oczekują Włosi gorączkowo, spodziewając się w nim znaleźć dzieło, które znowu podniesie w świecie muzycznym sławę, zachwianą trochę od śmierci Verdiego.

Karl hr. Snoilsky, znakomity poeta szwedzki, zmarł niedawno w Sztokholmie. Urodzony w r. 1841, studiował wyższe obywat. w uniwersytecie uppsalskim, poczem poświęcił się dyplomacji i jako sekretarz ambasady przebywał kolejno w kilku stolicach europejskich. Od r. 1890 był głównym bibliotekarzem biblioteki państwowej w Sztokholmie.

W dwudziestym roku wystąpił na arenę literacką wydaniem zbioru poezji, które zwróciły ogólną uwagę. „Sonety” i cztery następne serie „Poezji”, które

Handel delikatesów i pokoje do śniadań
Józefa Kuczmierczyka
Kraków ul. św. Anny 1. 2.

Kawiarnia J. Kijaka
w Rynku głównym l. 44 (obok głów. trafiki).
Przy kawiarni czytelnia zaopatrzona w gazety polskie i zagraniczne.

ukazały się między 1869 a 1888 r., postawili go na czele współczesnych liryków szwedzkich i wprowadzili do Akademii. W utworach swoich, odznaczających się mistrzostwem formy i barwnością kolorytu, był czystej wody lirykiem-idealistą, pełnym podniosłych i szlachetnych uczuć.

Nie znany ogółowi naszemu, jak cała zresztą poezja szwedzka — z wyjątkiem kilku nader nielicznych badaczom, z Julianem Adolfem Święcickim na czele. Smoliski pochodził podobno z rodziny polskiej, osiadł w Szwecji w XVI czy XVII wieku. Godziłoby się wydać przekład cenniejszych jego utworów, jak to uczynili Niemcy w roku 1891.

Pius X.

Rzym 8 sierpnia. Ojciec św. przyjął dzisiaj kardynała Puzynę i prałata Bandurskiego.

Koronacja Ojca św.

Rzym 8 sierpnia. „Voce de la Verita“ pisze: Ceremonja koronacyjna rozpocznie się o godzinie wpół do 9-tej rano i odprawiony będzie niezwykle uroczyste. Po adoracji Przenajświętszego Sakramentu, który wystawiony będzie w kaplicy Przenajświętszego Sakramentu, uda się Ojciec św. do ołtarza św. Grzegorza, gdzie odbędzie się ceremonia ucałowania rąk Papieżowi przez kardynałów, zaś nóg przez arcybiskupów i biskupów.

Po śpiewach choralnych odprawi Papież mszę pontyfikalną przy ołtarzu spowiedniczym, poczem nastąpi właściwa koronacja, która zakończy się udzieleniem apostolskiego błogosławieństwa.

Rzym 8 sierpnia. Zjazd na koronację jest już olbrzymi. Dotąd wniesiono 80.000 próśb o bilety. Wielu posiadających już bilety, sprzedaje je po niebywale wysokich cenach.

Nowi kardynałowie.

Rzym 8 sierpnia. W przyszłym tygodniu Papież Pius X odbędzie pierwszy konsystorz, na którym Mnsgr. Merry de Val, biskup padewski, Callegari i prałat kurji Pericoli mają otrzymać godność kardynalską.

Ostatnie świadectwo gimnazjalne Piusa X.

Padwa 8 sierpnia. Dziennik „Il Veneto“ zamieszcza ostatnie świadectwo gimnazjalne, jakie Papież Pius X w 1857 roku otrzymał.

Sarto był pierwszym pomiędzy 39 uczniami i miał noty celujące ze wszystkich przedmiotów i to z odznaczeniem w religii, grece, matematyce i naukach przyrodniczych.

Papież Pius i amerykańska walka rasowa.

Nowy Jork 8 sierpnia. Związek dziennikarzy Murzynów w Colorado, uchwalił na zebraniu, które się odbyło w dniu onegdajszym, rezolucję zmierzającą do tego, by prosić Papieża o wpłynięcie na amerykańskich katolików, w kierunku sprawiedliwego rozwiązania w Ameryce kwestji rasowej.

Okólnik Zanardelliego.

Rzym 8 sierpnia. „Giornale d'Italia“ i „Popolo Romano“ w żywych słowach wyrażają swe niezadowolenie z powodu okólnika Zanardelliego, uważając go za zupełnie nie na czasie i twierdząc, że niestownem było tak pokojowo usposobionemu mężowi, jak jest nowy Papież, odrazu na początku pontyfikatu gotować trudności.

TELEGRAMY.

Powrót namleśtnika.

Lwów 8 sierpnia. Namleśtnik Andrzej h. Potocki powrócił dzisiaj rano z Wiednia do Lwowa.

Nieszczęśliwe wypadki.

Lwów 8 sierpnia. Do „Słowa Polskiego“ telegrafują z Kluboczka: Wczoraj o godz. 1 po południu zastrzelili się przypadkiem abiturjent z Krakowa Ostrowski, bawiący w Kluboczku u hrabstwa Platerów. Wybrał on się był z synem hrabstwa Platerów 15-letnim chłopcem, na polowanie do pobliskiej olszyny.

Chcąc przeskoczyć rów, upadł tak nieszczęśliwie, iż strzelba wypaliła a nabój wszedł w prawy bok. Był on synem biednej wdowy i jedyną jej podporą.

Lwów 8 sierpnia. (Tel. wł.). „Dziennik Polski“ dowiaduje się o wypadku ciężkiego zranienia jednego żołnierza załogi krakowskiej przez postrzał ślepy nabojem w piętę podczas zwykłych ćwiczeń. Rannego przewieziono zaraz z placu ćwiczeń do szpitala garnizonowego.

Nafta austriacka.

Wiedeń 8 sierpnia. „Fremdenblatt“ donosi, że w ostatnich trzech dniach odbywały się obrady delegatów amerykańskiego trustu „Standard Oil“ z zastępcami naszego przemysłu naftowego w sprawie porozumienia w wyzyskaniu zbytu w Niemczech i Szwajcarii.

Według wyniku konferencji zbytu Austro-Węgier ma odtąd wynosić rocznie jeden milion centnarów metrycznych, podczas gdy dotąd wynosił 400.000 cent. metr. Nie można jednak jeszcze uważać obrad za wiążące, gdyż będą dalej prowadzone w paździeniku.

Aresztowanie Dienesy (?).

Berlin 8 sierpnia. Tutejsza „Volks-Zeitung“ donosi, że Dienesy aresztowano wczoraj w Londynie i odprowadzono do aresztów policyjnych przy Bow-Street, ponieważ rząd węgierski zwrócił się do wszystkich rządów europejskich z prośbą o wydanie zbiegłego dziennikarza. Wiadomość należy przyjmować z zastrzeżeniem, gdyż żaden inny berliński dziennik jej nie podaje.

Zdrowie hr. Tołstoja.

Londyn 8 sierpnia. „Standard“ donosi z Odesy, że stan zdrowia hr. Tołstoja znów się pogorszył. Wchodzi tu w grę wyczerpanie starca wszystkich organów, spowodowane późnym wiekiem, które się wzmacnia.

Bil irlandzki.

Londyn 8 sierpnia. Izba wyższa ukończyła obrady nad bilem irlandzkim. Irlandzcy parowie żądali przyjęcia kilku zwalczanych przez rząd wniosków i przeaparli je. Wnioski te zmieniają zasadniczo przedłożenia.

Ustawa automobilowa.

Londyn 8 sierpnia. Godzina 12 w nocy. Izba niższa obraduje do tej pory nad ustawą automobilową. — Dyskusja przeciągnęła się tak długo, ponieważ zwolennicy sportu automobilowego są nie zadowoleni z punktu, ustanawiającego najwyższą szybkość jazdy na 20 mil angielskich na godzinę i zwalczają silnie przedłożenie.

Obrady potrwać prawdopodobnie kilkanaście godzin.

Londyn 8 sierpnia. Godzina 6 rano. Po 15 godzinnych obradach bez przerwy, załatwiła Izba ustawę automobilową.

Bezrobocie.

Lorient 8 sierpnia. Zastępcy kilku przedsiębiorstw fabrycznych w Hennebort, gdzie robotnicy strejkują, odbyli konferencję z gen. sekretarzem ministerstwa spraw wewnętrznych, Edw. Combesem. Sądzą, że następstwem konferencji będzie zakończenie strejku.

Rozruchy na Wschodzie.

Konstantynopol 8 sierpnia. Na przedstawienie Rosji o grożącym niebezpieczeństwie ze strony Kurdów Armeniżkom w wilajetach Erzerum i Bitlis, odpowiedziała Porta, że wszelkie niebezpieczeństwo jest wykluczone.

Konstantynopol 8 sierpnia. Dotąd brak dalszych doniesień konsularnych; jak się pokazuje, pierwsze doniesienia były dość przesadzone skutkiem paniki. Linje telegraficzne w niektórych wilajetach macedońskich są przerwane w kilku miejscach. W ostatnich dniach odbyły się wojskowe i ministerjalne obrady w pałacu Ildis dla omówienia stanu macedońskich komitetów.

Kursy walut.

	płaca	żądają
Ruble papierowe	252	50 254
Marki niemieckie	117	— 117 50
Franki papierowe	95	— 95 50
20-to frankówki w złocie	19	— 19 10
4 1/2% Listy zast. Banku hip.	101	— 101 75
4% „	98	— 98 75
4% Listy zast. T. kr. z. nieok.	98	25 —
4% „ „ „ 41-let.	98	25 99 25
4% „ „ „ 56-let.	98	25 99 25
Losy miasta Krakowa	81	— 84 —
4 1/10% wspólna renta papier.	100	25 100 50
4 1/10% „ „ „ renta srebrna	100	15 100 65
4% renta koron. austriacka	100	50 101 —
4% renta austriacka w złocie	120	50 121 —

Kursy telegraficzne.

Wiedeń 8-go sierpnia. (Giełda popoł.). — Godzina 3 — Marki 117.46 Renta majowa 100.80. Węg. renta koronowa 98.95. Akcje austr. zakładu kredyt. 661.—, Akcje węg. 781.—, Akcje Anglobanku 279.50, Akcje Uniobanku 524.—, Akcje Länderbanku 409.50, Akcje kolei państw. 667.50 Lombardy —, Akcje fabryki broni 354.—, Akcje tytoniowe 364.50, Akcje Alpij 361.50 Losy tureckie 119.25, Ruble 258.—.

Cukier (słaby) 20.90, spirytus (osłab.) 41.—, nafta niezmieniona.

Berlin 8-go sierpnia. (Giełda wieczorna). Austriackie Akcje kredytowe 211.75, Towarzystwo dyskontowe 189.25.

NADESLANE.

Rubryka „Nadestane“ nie pochodzi od redakcji, która też nie bierze za nią odpowiedzialności.

Sirolin

1591

do nabycia w aptekach a k. 4 na polecenie lekarzy. Przez najwybitniejszych lekarzy polecany u chorych na płuca przy chronicznych katarach organów oddechowych, skrofutach, influenzy. Prawdziwy tylko w oryginalnych flakonach.

Peleryny Zakopiańskie.

Najtańsze źródło zakupu peleryn męskich i damskich w Bazarze wyrobów krajowych J. F. J. Komendziński, Zakopane

Pensjonat p. Wilczyńskiej

przeniesiony został z ul. Batorego na ul. Graniczną l. 14.

Od 15-go września przyjmuje nadal panienki uczęszczające na kursa, również osoby przejezdne. Mieszkanie wesołe, wygodne urządzone, 3 minuty oddalone od stacji tramwajowej na ul. Karmelickiej.

Kuchnia zdrowa i pożywna, usługa staranna, ceny umiarkowane.

Dr Michał Słowiński

ordynuje w Karlsbadzie. — Mühlbrunnstrasse „König von Preussen“ 1151

Razem z przedpłatą na „Głos Narodu“ można przesyłać przedpłatę na pismo humorystyczno-satyryczne

„Djabet“.

Przedpłata kwartalna wynosi 2 kor.

„Mody paryskie“

najpiękniejsze a najstarsze pismo dla kobiet zawierające dodatki powieściowe, nutowe org wielkie tablice krojów, wykonane przez krawców paryskich, mogą prenumerować nasi abonenci po cenie złóżonej: Kwartalnie 1 kor. 80 hal., rocznie 7 kor. 20 pal. Prenumeratorowie rocznie otrzymują wspaniałe nagrody.

Ruch pociągów

c. k. kolei Państwowej i c. k. kolei Północne na stacji Kraków

ważny od dnia 1-go maja 1903 roku

według czasu środkowo-europejskiego.

Odchodzą z Krakowa:

W stronę Lwowa.
pospieszny o godz. 6.43 r.
osobowy o godzin. 8.10 r.
osobowy o godzin. 11 rano
błyskawiczny o g. 2.49 pp.
pospieszny o godz. 8.38 w.
osobowy o godz. 9 wiecz.
osobowy o g. 10.55 wiecz.

Do Oświęcimia
osobowy o godzin. 4.30 r.
osobowy o godz. 1.15 pop.
osobowy o godz. 7.55 wiecz.

Do Tarnowa i Stróż
osobowy o godzin. 6.15 w.

Do Wleńszki
osobowy o godz. 8.30 rano

Przychodzą do Krakowa.

Ze Lwowa.
osobowy o godz. 4.40 rano
pospieszny o g. 6.50 rano
osobowy o godz. 8.45 rano
błyskawiczny o g. 2.24 pp.
osobowy o g. 1.30 po poł.
osobowy o g. 6.25 wieczór
pospieszny o g. 9.38 wiecz.

Z Oświęcimia
osobowy o godz. 8.10 rano
osobowy o godz. 9.12 wiecz.

Z Wleńszki
osobowy o godz. 8.10 rano
osobowy o godz. 9.12 wiecz.

Z Warszawy
osobowy o godz. 5.29 rano
pospieszny o godz. 7.18 r.
błyskawiczny o g. 2.31 pp.
osobowy o godz. 2 po poł.
pospieszny o godz. 10 w.

Do Nowego Sącza
osobowy o godz. 9.02 rano
osobowy o godz. 7.55 wiecz.
osobowy o godz. 11.40 w.

Do Wiednia
osobowy o godz. 5.29 rano
pospieszny o godz. 7.18 r.
błyskawiczny o g. 2.31 pp.
osobowy o godz. 2 po poł.
pospieszny o godz. 10 w.

Do Warszawy
osobowy o godz. 5.29 rano
osobowy o godz. 9.20 rano
osobowy o godz. 6.40 wiecz.

Z Nowego Sącza
osobowy o godz. 6.05 rano
osobowy o godzin. 4.40 w.
osobowy o godz. 11.05 w.

Z Wiednia
osobowy o godz. 6.19 rano
osobowy o godz. 9.45 rano
błyskawiczny o g. 2.43 pp.
pospieszny o g. 8.45 wiecz.
osobowy o godz. 10.00 w.

Z Warszawy
osobowy o godz. 9.45 rano
osobowy o godz. 5.15 pop.
także z Lundenburga).

Po tanich cenach

J. Krzyszkowski

Kraków, Rynek główny L. 26 (róg ul. Wiślniej)

Najmodniejsze i gustowne suknie damskie Materye wełniane czarne i kolorowe

Bawełniane kolorowe: Zefiry, Batysty, Piki i Płócienka, Szyfony, Perkale i Dymki białe na bielzone i pościel — Dryle kolorowe na materace i story. — Chustki, Pledy, Echarpes wełniane — Chustki do nosa białe i kolorowe, — Ręczniki na metry i odpasow. — Skarpetki męskie i Pończochy damskie — Koce fanelowe wełniane i bawełniane — Kapy pikowe, trykotowe, Firanki. 1788

Saki sukienne czarne i kolorowe, i Peleryny.

Pies legawy do sprzedania.

Michał Kowalski w Cieżkowicach
poczta Szczakowa. 2060

W Krakowie

połącza się

HOTEL POLSKI

blisko kolei

przy ulicy Floryańskiej

(obok bramy Floryańskiej).

Posiada pokoje od najwykwintniejszych do najskromniejszych; ceny bardzo przystępne.

Uwaga! Na miejscu znajduje się telefon Nr. 469 do użytku Gości, tak w obrębie Krakowa jak i do wszystkich głównych miast całej Austrii. 1784

Biurowe techniczne dla spraw leśnych

BOGUSŁAW LANCZ

Kraków, ul. św. Jana L. 28,
załatwia wszelkie sprawy wchodzące
w zakres gospodarstwa, inżynierii
leśnej, tudzież przemysłu leśnego.
1949 2 10

Czytajcie!

Kilka rentownych kamieni
w Rynku, przy ul. Szewskiej, Floryańskiej
w śródmieściu i za plantami w
Krakowie tanio do sprzedania.

Dobra koto Lwowa 4 folwarki,
ziemia pszenna, kopalnie torfu i prze-
szło 2000 morgów starego lasu (buk
i szpilkowe) tanio do sprzedania.

Mniejsze folwarki, wille i parcele
budowlane.

Wiadomość: Agencja Informacyjna
St. Mikulskiego, Kraków, ul.
Floryańska L. 8, I piętro.

Biurowe służby dostarcza dobro-
wej służby. 1912

Agencja wyrabia pożyczki hypo-
teczne i wekslowe, warunki przystępne.
Na odpowiedź proszę załączać marki.

Siwe włosy

lub brody

barwi cudownie i nadaje naturalny
kolor tylko 1935 3 25

VITEK A EKSTRAKT ORZECHOWY

1 flakon z objaśnieniem i kor.
gwarantowany nieszkodliwy i trwały
środek do farbowania włosów i brody,
nie jest dostym i nie odbarwia się.
Proszę żądać wyraźnie Vitek'a a od-
rzucać wszelkie inne środki. Do na-
bycia w aptekach, drogueryach i skła-
dach perfum. Główny skład i ekspe-
dycja: Central-Drog. Fr. Vitek & Co.
Prag, Wassergasse 19. Do nabycia
w Krakowie: Zopoth i Sp. droguerya,
we Lwowie: Piotr Mikolasek apteka;
S. Rucker apteka; w Wiedniu: M.
Wallace Kärntnerstr. 30. Strubecker
& Holluber L. Liechtensteg, etc.

10.000 koron

jest w możności złożyć człowiek inte-
gentny tytułem kaucji na pewną
warancję otrzymawszy w za-
mian odpowiednią posadę, może
ównież przystąpić z kapitałem do spół-
ki w interesie przemysłowo-handlowym
i w miejscu jak i na prowincji, lub
takowy odkuścić na własność.
Zgłoszenia pod adresem: „M. S. 10.00“
poste restante Kraków, za okazaniem
kwitu inseratowego. 2043

Dom murowany

ogrodem, w rogu rynku w

łyśnicach, do sprzedania.

Wiadomość: Leon Bałuk

Kraków, ul. Garbarska 12.

2022 3 3

Najlepsze higieniczne parafinowe

TOWARY GUMOWE

do celów sanitarnych

polecają 1764

Reim i Spółka

Rynek 37, Kraków, Linia A-B.

Wszystkie darmo. Wysyłki dyktando.

Od dawien dawna ze swej dobroci i zapachu znaną prawdziwą

HERBATĘ ROSYJSKĄ

zbiornik majowego pol-ca HANDMEL.

1790

W. ADAMOWICZA

W BRODACH na pograniczu rosyjskim.

1 funt „FAMILIUNEJ“ b. dobrej Złr. 1-40
1 funt „MELANGE DE MOSKAU“ w oryg. opak., najlep. 2-50
1 funt „IMPERYAL“ cesarskiej w oryg. opak. 3-50
1 funt „OKRUCHOW“ z najlepsz. herbat kwiatowych 1-20
KAWA CEYLON znakomita 5 kilo franco 9-
Bulion wołyński higieniczny 1 kg 2-80

Bulion wołyński higieniczny 1 kg

LAWN-TENNIS — KROKIET, ogrodowe i stołowe

BALONY gumowe, PIŁKI nożne, HAMAKI

i inne gry i zabawy ogrodowe,

NOWOŚĆ! własnego nakładu wojsko polskie metalowe

polecają po cenach niskich

1767

STEFAN PORĘBSKI i SPÓŁKA Grodzka 2.

Ogrodnik żonaty poszukuje po-
sady od 15 albo od 1. Może się zająć
również gospodarstwem. — Łaskawe
oferty: „Adres Babce Nr. 10. ostatnia
poczta Oświęcim“ 2028 3 3

M. Michalo-icz w Mikulincach
wysłał miód pszczelny świeży, z gwa-
rancją za prawdziwość jakości w 5 kg.
puszkach po 7 koron płatnie 2041

Poszukuję

kilku pomocników kuśnierskich.

Zaraz mogą się zgłosić

Jan Kłosiński kuśnierz
w Kętach. 2031 3 4

Praktykant zamiejscowy

z ukończoną II kl. gimn. lub realną
znajdzie umieszczenie w handlu pod
firmą: **A. Bygliński** w Krakowie
2044 3 6

PARCELACYA

W zachodniej Galicyi, w okolicy fabrycznej, gdzie za-
robki są znaczne, w pobliżu miasta powiatowego, kolei, poczty,
(kościół i szkoła w mi. jscu) jest do rozparcelowania kil-
kaset morgów dobrej gleby

W pobliżu znajdują się fabryki cegieł, dachówek, rurek dre-
nowych, przeto ogniotrwały materiał budowlany, łatwy do nabycia.

Warunki nabycia gruntów bardzo korzystne. Cena umiarkowana.
Część gruntów już rozparcelowana.

Zgłaszać się do **Zarządu dóbr Polanka**, poczta Polanka
Karol. 1978 3-4

NAJWIĘKSZY ZAKŁAD POGRZEBOWY JANA WOLNEGO

jedyny w Krakowie, posiadający własną fabrykę trumien.

Wielki wybór trumien metalowych i z drzewa.

Główny skład ul. św. Tomasza L. 4 (tuż przy pl. Szcze-
pańskim), Telefon Nr. 331. — Filia ul. Kopernika L. 6.

Zakład urządza pogrzeby od najskromniejszych do najwspanialszych
ze znaną ścisłą punktualnością, uchylając pozostałej rodzinie wszelkich
trudów. — Zakład podejmuje się przewozić i sprowadzania zwłok
ze wszystkich krajów Euro y. 1773

Ceny możliwie najniższe na żądanie opłata ratami miesięcznie.

Zupełnie za darmo

Założony

w roku

1840.

wyrzuci się pieniądze, gdy się pozwala zwodzić
bezwartościowym naśladowstwom. Mój prawdzi-
wy amerykański zegarek

ANKER-ROSKOPF

antymagnetyczny

z patent. emaliow. cyferblatem, 36 godzin idący,
dokładnie według obrotu umieszczonego rysunku.
W skutek swojej trwałości i dokła-
dności, jest jedynym, najbardziej ulu-
bionym i poleceniam godnym zegarkiem
do codziennego użytku, szczególnie
dla P.P. c. k. Oficerów, urzędników
kolejowych, żandarmerji, straży skar-
bowej, konduktorów, maszynistów
i dla każdego, kto potrzebuje silnego
i dokładnego zegarka. Cena wraz
z pięknym łańcuszkiem nikielowym
i futerałem tylko

6 koron

wraz z 3 letnią pisemną gwarancją.
Przy odbiorze 3 sztuk tylko

5 koron.

W razie gdyby się nie spodobał,
zwraca się pieniądze.

Wys. generalny zastępca I-szej amerykańskiej fabryki zegarów

MAX BÖHNEL, zegarmistrz,

EN IV., Margaretenstrasse Nr. 48/31,

Dostawca c. k. Urzędników państwowych.

Ostrzeżenie! Bywają sprzedawane przez kupców reszki z kowertami
i z imitowanymi patent. emaliow. cyferblatami a taki ze-
garek kosztuje mnie z 1-75 i zastrzegam się, że nie jestem żadnym
handlarzem lecz zegarmistrzem, moje zegarki z patentowanym
emaliow. cyferblatem dokładnie są regulowane i powinno się zwracać wszystkie
które nie są powyższej firmy. 1947 3 6

Pierwszy Zakład pogrzebowy

Aleks. Szafrąńskiego

Kraków, Mikołajska 16.

Składy oraz własny wyrób tru-
mien ul. Kopernika 32. Ceny naj-
niższe, bo od 35 złr. trumny meta-
lowe, a od 15 złr. trumny dębowe.
1844 8 0

KAWALER

lat 26, przemyślny, ożeni się z pan-
ną lub wdową bez różnicy wieku. Po-
sug do otwarcia interesu. Tylko serjo.
Fotografia. Dyskrecja pewna. „Mal-
żeństwo“ do Administracji „Głosu
Narodu“. 2056 2 3

Zmiana Lokalu!

KRAWIEC

Antoni Sadowski i Syn

przeniósł swą pracownię z ulicy
św. Jana

na ul. Bracką 6, parter,

Kraków

i poleca Szanownej P. T. Publicz-
ności swój **magazyn sukna i**
kortów zaopatrzony na każdą
porę roku. 1864 7 10

Wielki wybór **materyałów**
z pierwszych fabryk angielskich naj-
więcej renowowanych.

Wykonanie gustowne i tanie.

Prawdziwe

HARCENSKIE

Kanarki

Polecam: pierwszorzędne
śpiewaki „Rollery“

o czysto metalicznym długo ciągnącym
tonie, śpiewające także przy świetle.
sprzedają po 4, 6, 8 i 10 złr. za sztukę.
Wysłać na prowincję odwrotnie za za-
liczką z gwarancją dostawienia zdro-
wych na miejsce przeznaczenia. 6 dni
próby a w razie niezadowolenia wy-
miana, lub zwrot pieniędzy.

Rzepak letni kilo 40 ct. — Mieszanka:
kanar, rzepak i owies łuszczonego kilo
40 ct. — Białokapt jajowy tarty, naj-
pożywniejszy pokarm dla kanarków
puszka 45 ct. — Mrówce jajka suszone
litr 60 centów.

Jan Szufa w Krakowie

ul. Florjańska Nr. 38,

I-sze piętro, oficyna

Błaga o litość

staruszka 84 lat licząca, wdowa po we-
teranie z roku 1831, mająca przy sobie
nieuleczalnie chorą córkę, o wspomo-
żenie jakimkolwiek datkiem.

Łaskawe datki na ten cel przyjmuje
Administracja „Głosu Narodu“ Kraków
ulica św. Krzyża Nr. 7. 3170

Największy skład Singera maszyn do szycia i haftu

R. PAWŁOWSKIEGO

dawniej

1792

J. IWANICKIEGO

Kraków, Rynek główny L. 18

poleca najlepsze Singera maszyny do szycia
i haftu pierścieniowej Central Bobbin, odzna-
czające się znakomitą konstrukcją i nadzw-
yczajną trwałością, na których można haftować
bez odkręcania ząbków i przy rubywanu in-
nych przyrządów. (Patent Nr. 167759).

Ponieważ tutajże filie obcej firmy ogła-
szają, że tylko oni wyrabiają **maszyny**
Singera i Central Bobbin, oświad-
czam, że twierdzenie to jest **rozmysłem kłamstwem**, gdyż w Eu-
ropie istnieje kilkadziesiąt fabryk i towarzystw akcyjnych zajmujących
się wyrobem maszyn Singera i Central Bobbin, które nie tylko nie
są nie różnią od maszyn Tow. akc. firmy Singer Co., lecz przeciwnie
dobrocią materiału, opracowaniem i wykonaniem daleko je przewyższają.
Posiadam odpisy wyroków i orzeczeń władz politycznych, mianowicie:
wyroku sądu cyw. w Berlinie z d. 5/1 1901, wyroku sądu najwyższego
w Lipsku z d. 12/11 1901, orzeczenia c. k. starostwa w Wiedniu z d. 26/8
1886 i t. d., z których każdy może się łatwo przekonać, że wszelkie spory
odnoszące się do używania nazw: Singer i Central Bobbin firma Singer
Co. dawniej G. Neidlinger przegrana.

Będąc w stosunkach z firmami światowej sławy, mam na składzie
maszyny pod każdym względem najlepsze i sprzedaję je: ręczne od 27 złr.,
nożne od 85 złr. wyżej.

Nie mając całych zgrai natrętnych agentów, mogę każdą maszynę
sprzedawać o 10 do 20 Kor. taniej. — Cenniki rosyłam darmo i oplatnie.

Główne zastępstwo i skład na Galicję zachodnią
FATTINGERA SUCHARÓW
 dla psów i t. p. wyrobów

REIM i SPÓŁKA

Rynek 37 KRAKÓW Linia A-B
 polecają

PRZYBORY DO RYBOŁÓWSTWA
 w wielkim wyborze. 1763

Przyrządy gimnastyczne, Hamaki, Huśtawki ogrodowe,
 Piłki ręczne i nożne, Tornistry dla turystów,

Pasty, Kremy do kolorowych
 i czarnych bućków.
 Buciki tenisowe i gimnast.
KALOSZE.

Nowość: Pastele olejne Raffaelli.
 Farby olejne i akwarelowe do malowań artystycznych.
 Przybory i wzory do rysowania i malowania

Sztalugi polne, Bloki do szkiców, Parasole dla
 P. P. Malarzy,
 Necessary i Rzemyki podróżne, Flaszki i Kubki do
 podróży, Czepki, Kapelusze i Pantofelki do kąpieli.

Lawn-Tennis i Krokiety.
 Kręgle i Kule do tychże.
 Kule i Kije bilardowe.

Szczoteczki do zębów i paznogi. — Grzebienie,
 Lusterka, Gąbki toaletowe. — Puszki i Łabędziki
 do pudru. — Rozpylacze do perfum. — Wszelkiego
 rodzaju przybory toaletowe.

Mydła z fabryk „Tlen“ we Lwowie i Fr. Pulsa
 w Warszawie oraz francuskie i angielskie.
 Wody kolońskie i Perfumy z fabryk krajowych,
 francuskich i angielskich.

Wanny, Miednice, Poduszki gumowe,
Wyroby kauczukowe i gumowe do celów
 chirurgicznych i sanitarnych.
Zabawki i Lalki gumowe.

Najnowszy i najtańszy

Przewodnik po Krakowie

wydawała 1782

KSIEGARNIA KATOLICKA
Dra Wład. Milkowskiego
 ul. św. Jana 6 (Hotel Saski)
 pod tytułem:

Informacja
 dla
 zwiedzających Kraków.

Cena 20 halerczy.

Tamże wyszło świeżo dzieło pod tyt.:

KRAKÓW ŚWIĘTY.
 I. WAWEL. Katedra. Zamek. Bi-
 skupstwo. II. RYNEK.

Oprawy ozdobne. Cena 3 korony.

Komitet budowy

Groty Matki Boskiej z Lourdes
 w Porąbce uszewskiej koło
 Brzeska, p. loco,

składa jak najserdeczniejze dzięki
 Czcigodnym P. T. Ofiarodawcom
 za datki i błaga wszystkich Cze-
 cieli M. Boskiej o wspomnienie
 nas w tym zbrożnem dziele przez
 nadsyłanie choćby najskromniej-
 szych ofiar pod powyższych adre-
 sem. 2016 4 12

KOMITET.

Dom restauracyjny

o 9-ciu ubikacjach w Mielcu przy No-
 wym Rynku do wynajęcia od 1 listo-
 pada 1903 lub do sprzedania. Jakób
 Koliński Nisko. 2067 1 3

Biuro nauczycielskie Stefani
 Zapszów z Trembeckich Zwilling. Kra-
 ków, ul. św. Jana Nr. 2 poleca: Osobę
 obywatelskiej rodziny, uzdolnioną w mu-
 zyce i w śpiewie, jako towarzyszkę lub
 opiekunkę pańienek. Nauczycielki polki
 i cudzoziemki z wyższą muzyką. Nauczy-
 cieli z maturą szkoły realnej i gimn.
 z wykład. jęz. niem. Bony polki freblan-
 ki niemki z krawieczyzną. Francuzki
 miejscowe i sprowadzane wprost z Fran-
 cyi z kosztami podróży. 2065 1 4

Zadziwiająco tanio!

Płóścienie, Łańcuszki, Zegary.

Proszę żądać cennika gratis
 i opłatnie.
Leopold Mayer
 ck. sądownie zaprzysiężony
 rzeczoznawca.
 Wien, XIV., Mariahilfer-
 strasse 187. 1394

Poszukuje się współnika

z kapitałem kilka tysięcy złr. w celu
 powiększenia interesu remonowanego.
 Istniejącego od lat 20 w Krakowie.
 Wiadomość u p. Karola Krupińskiego ul.
 Pędzichów 57 2014 4 6

Imię
„SINGER“

jest dla

MASZYN DO SZYCIA

skutkiem światowej sławy, jaką
 sobie nasza fabryka zjednała przez
 50-letnią sumienną działalność —

najlepszą gwarancję wyborowego materiału i wzorowej
 konstrukcji. To właśnie jest powodem, dla którego
 wiele innych fabryk i firm trudniących się sprzedażą
 maszyn do szycia usiłują sprzedawać maszyny do
 szycia pod wprowadzonymi przez nas oznakami, na-
 przykład: „Central Bobbin“ a nawet pod na-
 zwiskiem „Singer“! 1771

Nie należy zatem dawać się skutkiem tego w błąd
 wprowadzać i nie zadawałniać się wymijającymi od-
 powiedziami, przy kupnie zatem maszyny do szycia
 wprost zapytać się, czy takowa pochodzi od naszej firmy.

SINGER Co. Towarzystwo
Akcyjne Maszyn do Szycia
Kraków — ulica Szpitalna L. 40.

Filie
 Tarnów, ulica Krakowska L. 4/5.
 Nowy Sącz — Jagiellońska.
 W zachodniej Galicyi: Chrzanów Rynek.

Zakład leczniczy dla nerwowych,
 alkoholików i fizycznie
 wyczerpanych.

Sanatorium Abstynencyi
„TANNHOF“ in Gratwein
 Styria.
 Ceny pensyonatów
 oprócz kosztów kuracji od 5 złr.
 wzwyż. — Prześlizna i spokojna miej-
 scowość. — Prospekty darmo i opłatnie przez Dyrekcyę.

A K C Y E
KRAKOWSKIEGO TRAMWAJU ELEKTRYCZNEGO

stanowiące dobrą lokację z powodu stale rosna-
 cych dochodów Towarzystwa, poleca po 420 K.

KANTOR WYMIANY BRACI EIBENSCHÜTZ
 w Krakowie, Rynek główny L. 5. 1783

Bliższych wyjaśnień udzielamy chętnie listownie.

Wydawnictwo Gazety Losowań i Handlowej „Merkury“. Prenu-
 merata roczna z bezpłatnym „Rocznikiem finansowym K. 3.60.

PANNA

lat 24, przyjmie posadę w domu oby-
 watelskim, umie krawieczyzną i fryzy-
 erstwo, lub kasyerkę w handlu. Oferty
 pod „Praca M.“ Administracya „Głosu
 Narodu“. 2067 1 2

WILLA

składająca się z 2 domów, 2 mórg o-
 grodu jarzynowego, do sprzedania lub
 do wynajęcia. Wiadomość: ul. Karne-
 licka 8, w sklepie. 2063 1 5

Uczeń IV kl. gimnazjalnej
 poszukuje lekcji za utrzymanie lub
 stosowne wynagrodzenie. Zgłoszenia do
 Administracyi „Głosu Narodu“. 2066

RUTYNOWANA

pomoćnica pocztowa przyjmie posadę
 od września w górskiej zdrowej oko-
 licy za skromne wynagrodzenie, byle
 warunki były sprzyjające dogodnie. —
 Zgłoszenia pocztą Zabierzów koło Nie-
 połomic. 2068 1 1

Poszukuję

młodszego pomocnika handl.
 fachowca w dziale papierowo galante-
 ryjnym. Zgłoszenia „A. W. Z.“ poste
 restante Lwów. 1972 5 0

Wypożyczam

7-mio konną parową młocarnię
 pod korzystnymi warunkami, o wczesne
 zamówienia upraszam.

Skład maszyn rolniczych fabryki
F. Wichterlego

w Podgórzu — obok kościoła. 2030

KURS PRYWATNY

rachunkowości państwowej i buchaltery
 pod kierunkiem rutynowanego c. k.
 urzędnika rachunkowego, przeniesiony
 z ulicy Basztowej

na ulicę Kopernika Nr. 8.

Nauka zwięzła, pewna, w kursach
 zbiorowych i pojedynczo. — Dla Pań
 osobne godziny. — Dla zamieszcejących
 odrębny system nauki. Warunki bardzo
 przystępne, dla niezamożnych bezpłatnie
 1643 20 30

„Kwas“

napój chłodzący
 bezalkoholowy,

— na sezon letni —
 poleca 1811

Skład Apteczny
Karmelicka 15.

WYŁĄCZNY SKŁAD

oryg. Herbaty Rosyjskiej

PERŁOWA, 1822 0 0

Kraków, Sukiennice I. 23.

Rządowo uprawniona

Fabryka wód mineralnych sztucznych i specjalnych leczniczych

pod firmą:

1762

K. RZĄCA i CHMURSKI

w Krakowie, ul. św. Gertrudy L. 4,

wyrabia pod kontrolą komisji Przemysłowej Towarzystwa Lekarskiego
 Krak., polecone przez toż Towarzystwo

WODY MINERALNE SZTUCZNE

odpowiadające składem chemicznym wodom: Billiskiej, Giesbueblerskiej,
 Seiterskiej, Vloby, Maryembadzkiej, Homburg, Kissingen, tudzież specjalne
 lecznicze jak: litową, bromową, jodową, żelazistą, kwaśną oraz wody
 lecznicze normalne z przepisu Prof. Jaworskiego. — Sprzedaż
 cząstkowa w aptekach i drogueryach. — Cenniki na żądanie darmo.

Z Magazynu Juliusza Grossego w Krakowie.

Największy zbył Herbaty w kraju.

Gdzie niema proszę pisać wprost. 1766 4 0

1/4 funtowa pa-
 czka: 1 k., 1 k.
 20, 1.40, 1.60
 i wyżej.

1 1/2 - Ceylonska
 doskonała: 1 k.
 30 i 1 k. 70.

Okruchy: 70 h.
 80 h., 1 k.
 1 k. 20.

Wszystko Waga
 Netto funt cłowy
 czyli 500 gramów.
 nie zaś 420 gr.
 Wagi rosyjskie
 o 20% mniejszej.

Proszę wszędzie
 i zawsze żądać
 Herbaty Monopol
 z Rączką.

Halki jedwabne, wełniane, batystowe
i kretonowe

Bielizna damska, męska i dziecienna w wielkim wyborze.
CAŁE WYPRAWY ŚLUBNE.

1779

Kraków

M. Beyer i Spółka

Sukiennice

**Co dzień nowości w bluzkach jedwab-
 nych, wełnianych i batystowych.**

Wyroby trykotowe jedwabne, wełniane i bawełniane.
 Pończochy i skarpetki dla Pań, Panów i dzieci.